

નવીન

—વર્ષ—

નવીન

શ્રી અલેશાય નમઃ

12/

શ્રી અંબીકા વિજય

નવિન. Reg No. 7

—❦❦❦—

સહોખા સાથે હપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

હવે ગંગાશંકર અંબારામ,

મુ. દેવીપુરા વતન મીસા.

આવૃત્તિ ૨ છ-સં. ૧૬૭૮-સને ૧૬૨૧ પ્રત ૧૦૦૦

રીત્વીરોડના પુલ નીચે શ્રીજીનવિલાવિજય પ્રેસમાં

પોપટલાલ અમથાભાઈએ છાપ્યું-અમદાવાદ ૧૧૬

કીમત રૂ. ૦-૪-૦

કીમતના પૈસા પમાઈયાં વપરાશે.

૮-૫૩૧

॥ ૭૦ ॥

સર્વે સદગ્રહસ્થો તથા શ્રી દશનામી જંઘુઓને ખખર આપવામાં આવે છે કે, અમારા તરફથી “ગુરૂવચન ગ્રંથાવલી” નામનું પુસ્તક તૈયાર છે. અને જેમાં સનાતન ધર્મ, સત્સંગ વિષે, ગુરૂ મહિમા વિષે, સંતોના કર્તવ્ય, સંતોના લક્ષણ, ગુરૂદત્તાત્રયનો મહિમા, આત્માને ઉપદેશ, આશા કેવી છે, તે વિષે ખરૂં સુખ શેમાં રહેલું છે ? જેવા જાંચ વિષયો તથા શ્રી દશનામી ગોસ્વામી વિષે જાણવા જોગ હકીકત દર્શાવી છે. “કુનીયામાં ગુરૂ પ્રતાપે સર્વે” મનકામનાઓ પરિપુર્ણ થાય છે હવે જુજ નકલો પડી છે માટે જલદી નીચેના શીરનામે લખી ખરીદ કરો કિંમત માત્ર. ૦-૪-૦

શીરનામું,

સ્વામીજી મહાદેવપુરી રામપુરીજી.

મુ- ખારા તા. મહેસાણા

પોસ્ટ ગલોલ (ઉત્તર ગુજરાત)

તા. ક.-ચાર આનાની પોસ્ટ ટીકટો બીડી મોકલવાથી પુસ્તક રવાના કરવામાં આવે છે માટે જલદી મંગાવો આવો અમુલ્ય લાભ લેવા હરિજન ચુકશે નહિ. “ ૐ નમઃ શીવાય ” સત્ય છે.

અંખાજી જીર્ણોદ્ધારમાં જે મદદ કરેલ છે, અને ચોપડીઓ છપાવવામાં જે સંજ્ઞન પુરૂષોએ સહાયતા આપી છે તેમનો આ સ્થળે આભાર માનવામાં આવે છે. તેમનું માતાજી કલ્યાણ કરો. એવી મારી આશીર્વાદ છે.

લા. ગંગાસરદાર.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશ્ટ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૫૩૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ સંપ્રદાઈ વિજય નવિન

વિષય ૧૧૨૪૩૩: ૪૪૩

નવીન

—તદન—

નવિન

શ્રી ગણેશાય નમઃ

શ્રી અંબીકા વિજય નવિન.

શલેખા સાથે છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

દેવે ગંગાશંકર અંબારામ.

મુ. દેવીપુરા વતન મોઢા.

આવૃત્તિ ૨ જી-સં. ૧૯૭૮-સને ૧૯૨૧-પ્રત ૧૦૦૦.

શ્રી જૈન વિદ્યાવિજય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. પોપટલાલ
અમથાભાઈએ છાપી રીચીરોડ-અમદાવાદ. નં. ૧૧૬

કીંમત રૂ. ૦-૪-૦

કીમતના પૈસા પર્માર્થમાં વપરાશે.

શ્રી હાત્મા તુલસીદાસની સાખી.

- કિંમંત્રજનને દીનતા, પરબી માત સમાન;
એટલેથી હરી ના મહે, તો તુલસીદાસ જમાન. ૧
- કહાં કાશી કહાં કાશ્મીર, ખુરાસાન ગુજરાત;
તુલસી એસે જીવનકું, પ્રારબ્ધ લે જાત. ૨
- આવ નહી આદર નહી, નહી નેનમે નેહ;
તુલસી વા ધર મત જાઇએ, બલે કંચન વરસે મેહ. ૩
- આવ હોય આદર હોય, હોય નેનમે નેહ;
તુલસી વા ધર જાઇએ, બલે બાલા વરસે મેહ. ૪
- તુલસી પરધર જાય કે, અપને દુષ્પ નહિ રાય;
અપના ભરમ ના ગુમાઇયે, હોનારી સો હોય ૫
- સખ સોનેકા નગર ખન્યા, પારસમણીકા પોલ;
તુલસી હરીની ભક્તિ ખીના, જમડા કરે ધમરાલ. ૬
- દોર ધડતાં મનુષ્ય ધડયો, ભુલ્યો સીંહને પુંજ;
તુલસી હરીકી ભક્તિ ખીન, ધીક દાઢી ધીક મુંજ. ૭
- તુલસી પંછી પીનસે, ધટે ન સરીતા નીર;
ધર્મ કીયે ધન ના ધટે, સાચ કરે રઘુવીર. ૮
- તુલસી ગરીબ ન સતાવીયે, જુરી ગરીબકી હાય;
મુઆ દોરકે ચામસે લોહા ભરમ હો જાય. ૯
- રામ નામ સખ કાઇ કહે, ઠગઠકાર ઝોર ઝોર;
વિના પ્રેમ રીઝે નહી, તુલસી નંદકીસોર; ૧૦
- તુલસી નીચે જનસે, જાને ન જાચો કામ.
મહતે નમારા ન જાને, મુવા કેરે ચામ. ૧૧

અંબા ભવાનિ જગદંબા કરે સદાય,
આરાધરી મન સદા તમ ભક્તિ રેણાય ॥

ૐ	અંબીકાયૈ નમઃ	ૐ
અંબીકા		અંબીકા
અંબીકા		અંબીકા
અંબીકા		અંબીકા
અંબીકા		અંબીકા
અંબીકા		અંબીકા
અંબીકા		અંબીકા
અંબીકા		અંબીકા
ૐ	અંબીકાયૈ નમઃ	ૐ

હરતે ત્રિશુળ ધરીને અસુરો વિદાર્ય,
સંપ્રભાંથી નિજ સેવકને ઉગાર્ય ॥ ૧ ॥

શ્લોક અંબા સ્તુતિ.

જગન્માત માતૃસ્તવ ચરણ સેવા ન રચીતા ॥

નવાદત્ત દેવિદ્વિજ્ઞાપે ભૂયસ્તવમયા ॥

તથાપીત્વ સ્નેહમર્મી નીરુપમયંત્ર કુરુષે ॥

કપુરોજાએત કચિદપિકુ વાતાન મયતિ ॥ ૧ ॥

ગણપતી સ્તુતિ.

ઉઠ પ્રભાત સમર લે તુ, શ્રી ગણેશ દેવા;
 માતા જાકી પાર્વતીને, પીતાશંકર દેવા. ૧૬૬.
 એક દંત દયાવંત, ચાર જુજા ધારી;
 મરતકે સિંદુર સોઢે મુરકકી અસવારી— ઉઠ પ્રભાત.
 ચડનેકુ પાન કુલ, ખાનેકુ મેવા;
 સકળ સૃષ્ટી તમ કુદરત, શંકર મહાદેવા—ઉઠ પ્રભાત.
 સંગ સીધી જુધી નારી, ચમર નિત્ય કરે;
 વાકો નામ નીત્ય લીજે, સરવ વિદ્ય હરે.—ઉઠ પ્રભાત.
 કનકપાળ મુક્તમાળ, જાત સહુ વારી,
 તાનશેન ગજનંદ, ગાવત શુભ કારી—ઉઠ પ્રભાત. ૪

પદ ૧ છંદ.

આજની ધડી રળાયામણી

અંબે માત પ્રગટ્યાની વધામણી હોજરે; આજ ૦

રૂડો રૂપેરી ધંદુ ઉગ્યો આજ છે રે,

ધર્મ સ્થાપવા પ્રગટ્યા જગ માત છે હોજ રે. આજ ૦ ૧

શુભ વાર તીથી નક્ષત્ર ધડી રે.

અંબે માત પ્રગટ્યા દયા કરી હોજ રે.

આજ. ૨

આવો આજ આપણે મળો હિમંગથી રે,

ગાવો ગુણ અંબેમાના આનંદથી હોજ રે.

આજ. ૩

અંબે અંબે કહી નાચવાને લાગીએ ર	
અંબે માત પાસે બકતી બાવે માગીએ ર.	આજ. ૪
આસપુરીને બજીને લાવો લીજીએ ર,	
તેની કીરતી ઠમો ઠામ કીજીએ હોજી ર.	આજ. ૫
અંબે પડછો આપીને પ્રગટ થયાં ર,	
શેવક લોકાનાં કુખ દુર ગયાં હોજી ર.	આજ. ૬
દેવીપરેથી ઉગમણો મુકામ છે ર,	
જુનાગોડ નામથી ધામ છે હોજી ર.	આજ. ૭
ત્યાં તો કામ ચાલુ થયું માજી ધામનું ર.	
ધણો હર્ષ થયો છે બધા ગામને હોજી ર.	આજ. ૮
ધણો પરીશ્રમ લેખને કામ આદરયું ર,	
ગામ લોકાના મનમાં બહુ ગમ્યું હોજી ર.	આજ. ૯
દાસ ગંગારામ હેતે કરી ગાય છે ર,	
રામ રામમાં હિમંગ ઉભરાય છે હોજી ર.	આજ. ૧૦

૫૬ ર જી—રાગ દેશ.

મારો લાજ તમારે હાથ અંબે નીલાવળે ર,	
અંબે માજી દયા અદ્ભૂત દરશાવળે ર.	મારી. ૧
સંકટથી સોસાહિ ભારી, લેજી અંબા તમે હિમારી.	
હાલ ગયો છું હારી માત બચાવળે ર.	મારો. ૨
કર્મ કંઠણ માઠા ગ્રહ ખેડા, હાથ પડ્યા છે હમણાં હેડા.	
અંબેમા ક્યાં ખેડાં, મુને બતાવળે ર.	મારી ૩
દુઃખમાંથી લેજી મા તારી, બાવ બકતી જોજી માડી;	
સેવક કરે માજી નાવ નિભાવળે ર.	મારી. ૪
મસ્કરી નવ ચાય મારી, અપમાન નર પામું માડી;	

કામે કામ આવીને બચાવજો રે.	મારી. ૫
અંબે માણ ત્રીશુળ ધારી, સેવકો લીધા ઉગારી;	
તેવી રીતે યશ કીરતી કરાવજો રે.	મારી. ૬
મદદ કરી છે ગામે સારી, હરખ ધણો છે સૌને બારી;	
દરશન સૌને હેત કરી કરાવજો રે.	મારી. ૭
આરાસુરમાં અંબે માડી, દરશન આપ્યાં સંકટ ટાળી;	
હેત કરીને પંચ તીરથ કરાવજો રે.	મારી. ૮
સેવકની અરજી જાણીને, આવ્યાં અંબે ચીત ધારીને;	
જીર્ણોદ્ધાર સુખેથી કરાવજો રે.	મારી. ૯
અંબેમાને હેતે સંબાર, અંબે પદ લાગે છે પ્યાર;	
ગંગારામની વિનતી રૂઢે ધરાવજો રે.	મારી. ૧૦

પદ ૩ જી—રાગ કૃષ્ણ જીવન ક્યારે આવશે.

ગામ દેવીના પુરા મધે, જીનાગોડમાં વાસ;	
તળાવ છે ત્યાં સોભતુ, રૂડો દેખાય અવાસ.	ગામ. ૧
ગામમાં સૌ જન શોભીતા, રૂડો ગામનેા સંપ;	
ઉદ્ધમના નહીં આજસુ, એવા હુંશીલા જન.	ગામ. ૨
પુન્યમાં તે બહુ હુંકણ, એવા કરતા વિચાર;	
ખરા ખોટાને ઓળખે, ધન્ય એ વસનાર.	ગામ. ૩
અંબાના કામમાં હુંશીલા, ક્યારે થાય મુકામ;	
એવો પુરૂષ તો કોઈ નહીં, જાતે ઉઠાવે કામ.	ગામ. ૪
મુદત કરી ગામે શોભીતી, ધામ કરવા આવાર;	
પોતાના જોરને હેતે કરી, ત્યાં કશું નીરધાર.	ગામ. ૫
કામ તો સાફ તમે કર્યું, ગામ કહે છે રે આજ;	
જીર્ણોદ્ધાર હેતે કરો, અંબેમા રાખે ધાજ.	ગામ. ૬

દેવીએ દર્શન આપીયું રે, ધન્ય છે તમારો પ્રેમ;	ગામ ૭
સદાય અંબેપર ભાવના, રૂડો રાખો એ નેમ.	
ગામને આશીશ દેઉં છું, થાળે લીલા લેહેર;	ગામ. ૮
જેવો સંપ તેવો રાખજો, નવ કરવું રે ઝેર.	
ધન્ય છે તમારી ભુદીને, રૂડો ગામનો ઠાઠ;	ગામ. ૯
હેતે કરી કામ કીજાએ, કરવા માજીનો ધાટ.	
ગામ તે સર્વે બોલીયું, કરો દવેજી કામ;	
વિનંતી કરે દાસ તાહરો ગંગારામ છે નામ.	ગામ ૧૦

૫: ૪ થુ-રાગ હો લેરી અંબાય રે.

આરાસુરમાં મુકામ છે, હો લેરી અંબાય રે.	૧
તમે વિચાર્યું મનમાંકરે, હો લેરી અંબાય રે.	૨
ગામ દેવીના પુરા મધે, હો લેરી અંબાય રે.	૩
તમે પ્રગટ થયાંછો મા ત્યાંયરે. હો લેરી અંબાયરે.	૪
જુનાગોડમાં મુકામ છે.	૫
આસો શુદ્ધ દશમ કેવાય રે.	૬
તે દીન બ્રાહ્મણ હવન કરે.	૭
કરે ગામ ઉગ્રણી ત્યાંય રે.	૮
વાજાંત્ર તે બહુ વાગતાં.	૯
બહુ વાજે ડમર ડાક રે.	૧૦
તે દીને ત્યાં રથ નીકળે.	૧૧
બહુ આનંદ જોઅર થાયરે.	૧૨
શીતળા માતા છે શામતાં.	૧૩
બહુ કુસેરનો હમ થાય રે.	૧૪
બોળા સંજુની છે સ્થાપના;	૧૫

નથી કોઈ પ્રકારનું મુકામ રે.	”	”	૧૬
રૂડા તે નીલકંઠ શૌભતા.	”	”	૧૭
રૂડા અભિશેક ત્યાં થાય રે.	”	”	૧૮
કોઈ શેવક નહીં જાગીઓ.	”	”	૧૯
મેં વીચાર્યું મન માંય રે.	”	”	૨૦
દાસ ગંગરામ વિનવે.	”	”	૨૧
હું લણી લણી લાગુ પાય રે.	”	”	૨૨

પદ ૫ મું—રાગ ગરબો.

આરાસરમાં તે અંખે માડો, ગજર જોખ વાળી રે ટેક.			
તમે બેઠાં છા દીન દવાળી, ગજર જોખ વાળી રે.	”	”	૧
માના પારે સોનીડો આવે.	”	”	૨
અંખે માને ઝાંઝરાં લાવે.	”	”	૩
લાવી અંખેના ચરણે ચડાવે.	”	”	૪
તેનાં સંકટ સર્વે દુર જાવે.	”	”	૫
માના પારે ડોસીડો આવે.	”	”	૬
અંખે માને તે ચુંદડી લાવે.	”	”	૭
લાવી અંખેના ચરણે ચડાવે.	”	”	૮
તેનાં સંકટ સર્વે દુર જાવે.	”	”	૯
મદના પારે મણીધારી આવે.	”	”	૧૦
અંખે માને તે ચુંદડીઓ લાવે.	”	”	૧૧
લાવી અંખેના ચરણે ચડાવે.	”	”	૧૨
તેનાં સંકટ સર્વે દુર જાવે.	”	”	૧૩
માના પારે માળીડો આવે.	”	”	૧૪
હાર ગજરા માતાને લાવે.	”	”	૧૫

લાવી અંબેના ચરણે ચઢાવે.	"	"	૧૬
તેનાં સંકટ સર્વે દુર જાવે.	"	"	૧૭
માના પારે મધીડા આવે.	"	"	૧૮
અંબે માને ચાલ્યા લાવે.	"	"	૧૯
લાવી અંબેના ચરણે ચઢાવે.	"	"	૨૦
તેનાં સંકટ સર્વે દુર જાવે.	"	"	૨૧
માના પારે મોઝીડા આવે.	"	"	૨૨
અંબે માને તે મોજડી લાવે.	"	"	૨૩
લાવી અંબેના ચરણે ચઢાવે.	"	"	૨૪
તેનાં સંકટ સર્વે દુર જાવે.	"	"	૨૫
માના પારે ઝવેરી આવે.	"	"	૨૬
સાચા મોતીઓનો હાર લાવે.	"	"	૨૭
લાવી અંબેને ચરણે ચઢાવે.	"	"	૨૮
તેનાં સંકટ સર્વે દુર જાવે.	"	"	૨૯
માના પારે તે નેમી આવે, ગમર ગોખ વાળી રે.	"	"	૩૦
રૂડા નીશાન અંબેને લાવે રે.	"	"	૩૧
લાવી અંબેના ચરણે ચઢાવે.	"	"	૩૨
તેનાં સંકટ સર્વે દુર જાવે.	"	"	૩૩
માના પારે તે સેવક આવે.	"	"	૩૪
જન્મો જન્મનો નેમી કાવે.	"	"	૩૫
આવી અંબેને શીશ નમાવે.	"	"	૩૬
દાસ ગંગારામ હેત કરી ગાવે.	"	"	૩૭

પદ ૬ કું-રાગ આધવજનો સંકેશો.

કેવળ હું તમ આપારે અભિક્ષા.

નથી અવર કાઢ અવનીમાં આધારજો.

હું એકલાને બેલી તું મુંજ માત છે.

જોષએ તો તું તાર ઉમાર કે મારજો.

કેવળ. ૧

જેમ તું રાખીશ તેમ હું તૈયાર છું.

જોષએ તેમ ચલાવ તુ મુંજ નાવજો.

માજી બોલેલું મીથ્યા કદી નહી કરું.

સાચું કહું છું સોગત ખાઈને આજ જો.

કેવળ. ૨

મથકરી નવ થાએ માજી માહરી.

ગામે ગામ આવીને કરજો સહાય જો.

શુભ કામે સેવક તારો સંચરે.

માટે કરો સેવક પર કરણાય જો.

કેવળ. ૩

ધામ તણો પરીશ્રમ લીધો તાહરો.

હરખ ધણેરો દેવી પુરાનીમાંજો જો.

સંકટથી સેવક છે દુખી તાહરો.

અરજી સુણીને મંમાયા કરજો મેરજો.

કેવળ. ૪

શર્ણાગતને માતાજી ન મુકશો,

મુકશો તો માતાજી જશે લાજજો;

જુનાગોડે અરજી કરી છે તાહરી,

દાસ મંગારામ કહે છે જોડી હાથજો.

કેવળ. ૫

ગરખી ૧—રાગ કંસરાયને કેહેવા દે કાના.

ઓરા આવો નટવર નાનડીયા, તમે મારા જીવ સાથે જડીયા;

શામે છે સોનેરી પટકા, છખી રંગ સોળ તણો ચટકા.

મોથું મન હાથ તણે બટકો—ઓરા. ૧

સુંદર વર લાગે છે સારા, નવ મેલું એક થડી ન્યારા;

હોજી મારા પ્રાણુ થકી પ્યારા—ઓરા. ૨
વાણુ કરીને દુઃખડાં વીસરીયે, જોષ જોષ અંતરમાં ઠરીયે;

કાના આવો ગોઠણડી કરીયે—ઓરા. ૩
કાધી મેં તમ અરથે કાયા, લાગી મને મુખડાની માયા;

જીવો ધણું જસોદાના જાયા—ઓરા. ૪
કટીપર પીતાબર કશીયાં, હેતે નિત્ય બોલો હો રસીયા;

બ્રહ્માનંદ વાલા હો વસીયા—ઓરા. ૫
ગરબી ૨.

આવો આવો મુંદરવર ઓરા, જોવું માથે પુલડાના તોરા. ટેક.
ત્હાણું સર્વે આજીવું છે મજરે, દેખું છું અમૃત નજરે;

કર્ણુ મન કુલડાને ગજરે—આવો. ૧

શોમે મુખ ઉપર તીલક તાળું, કપાળે દીલડી કાળુ;

બહુ રૂડા લાગે છે બાળુ...આવો. ૨

કેશરવરણી આડ કાધી વાલે. વળી વળી બોલોહો વાવાલે;

ચાલો હો પ્રભુ કંસ તણી ચાલે—આવો. ૩

મનોહર મુરતી મન માની, છુપાવી કેમ રહે જાની;

દેખી કુતો ચર્ષ છું દીવાની—આવો. ૪

સુરંગી સુમણી બહુ રંગી, અનોપમ પહેરી છે અંગી;

બ્રહ્માનંદ રહી છું રંગી—આવો. ૫

ગરબી ૩.

આવો હરી વાંસલડી વાલા, લાડીલી નંદ તણા લાલા;

મોહું મન જંસી નાદનમે, ભરીછું આનંદના ભરમે;

નથી રહેવાતું હવે ધર્મે—આવો. ૧

જુથી સરવે અંતરની વાતો, જંસી ચીત હરી તે જાતો;

ધડી એક નથી વીસરાતો—આવો. ૨.
વીધાણી હું બંસીને નાદે, સામું જોઉં સુંદર તો સાદે;

ગાજી કરી ઉંચે તો સાદે—આવો. ૩
આવીધું સાંભળવા બોલે, બંસી અતી ભરમાણી બોલે;

સુણી સાદ માઈ મન ડોલે—આવો. ૪
બંસી મને લાગે છે પ્યારી, ઘેરી ઘેરી વાગે ગીરધારી;

બહાનંદ જાએ બચીહારી—આવો. ૫
ગરબી ૪.

છોજી તમે નંદતણા નંદા, ચતુરવર જોકુગના ચંદા. ટેક.

કોડીલા કુંવર કાનુડા, વરવા સુંદર નાનુડા;

રાજેસર દીસો છો રૂડા—છોજી. ૧

આંખો તારી અતી અણીયારી, મનોહર સુંદર ભરમાણી;

રંગીલી મુરતી રૂપાણી—છોજી. ૨

આવો ઘેર આવોને માવા, ખાતે તો મહી માંખણુ ખાવા;

મીઠું મીઠું બોલો છો માવા—છોજી. ૩

પેહેરી તન જરકશીયા જામા, ચાદ્યા આવો વાલમજી સામા;

વાગે રૂડી બંસી વીસામા—છોજી. ૪

કાઈ વીધી જાઓ નીકળાયા, અને તમે કાણુ તણે હરીયા;

વારી બહાનંદના વહાલા છળાયા—છોજી. ૫

ગરબી ૫.

ઓધા અમે જાણ્યું તોહોતું આવું, વાલમજી મથુરામાં રહેવું;

એવું સુખ કુખજાને દેવું—ઓધા—૧

અમે છીએ વિશ્વાસી નારી, ધુતારામાં ભેદ ધણો ભારી;

વાલે, મુને વગર મોતે મારી. ઓધા ૨

વાલે મારે પ્રથમ પ્રીત કાઢી, ગોપી સરવે વશ કરી લીધી;

પછી મને પીડા બહુ કાઢી—ઓધા. ૩

નં નો આપુ સંગ કરતા એનો, બોલ્યામાં ઢંગ નથી તેનો;

ભાંડો ફેમ કરીએ એનો—ઓધા. ૪

ધુતારે ધુતપણું કાઢું. ચીત અમારું ચોરી લીધું;

પાણી ઘર પૂછ્યા વીના પીધું—ઓધા. ૫

મારગડામાં પડતા મેલ્યા માવે, તે દીના અનપાણી ન બાવે;

અહ્માનંદ હેત કરી ગાવે—ઓધા. ૬

ગરબી ૬

ગોઠ્ઠાચું નાનું ગામડીયું, શા માટે ના આવો શામ. ટેક.

પ્રથમ વિહારી પ્રભુ, ધેનુ હતી પ્યારી;

હવે તો વિસારી દીધું, નંદાજનું ગામ.

ગોઠ. ૧

મથુરાની અંદર, મણીમય મંદીર;

ધુળથી રચેલાં એવાં, કેમ ગમે ધામ.

ગોઠ. ૨

કુમળ નારી, કામણુ ગારો;

તેનાથી લોભાણા, જીલી ગયા છે તમામ.

ગોઠ. ૩

કહે કવી પીંગળ, મુરતી છે મંગળ;

મારા રૂદિયામાં વસો તો, બીજું શું છે હવે કામ.

ગોઠ. ૪

ગરબી ૭.

નહી આપુ હો નંદના લાલરે, મૈડાં અમારારે;

વળગો માં વીઠલ રાયરે, અમે નહી તારરે.

૧

તું તો નીરલજ નંદજી લાલરે, હું નથી એવીરે;

કાન તારે ને મારે આજરે, થાય જોયા જેવીરે;

મારે મથિ છે મહીનો ભારરે, ગોરસ બહેકરે,

અળગા રહો કરો નહી આળસે, દુરીજન દેખેરે.	૩
અમે આહરડા અળસુરે, જીવણુ જાણોરે;	
મારો લાખ ટકાની લાજરે, એક દીન આણોરે.	૪
મારે માથે છે મહીનો ભારે, મહીડાની ગોળારે;	
મને એકલડી નવ જાણુરે, સહીયરની ટોળારે.	૫
નવલાખ નંદાજીને ધેનરે, કાયા દાડ હતીરે;	
આગણીએ બાધવા બાંડી, બકરી નહોતીરે.	૬
તમે જીત્યા જીગના આધારે, હું તો હવે હારીરે;	
મથો નંદ મોહનજીનો લાજરે, બાળા બ્રહ્મચારીરે.	૭

ગરબી ૮.—રાગ વારી જાઉં તારા નામનેરે.

વારી જાઉં કનૈયા તારા નામનેરે,	
હું તો મોહી રહ્યો છું તારા ધામનેરે.	ટેક.
મથુરામાં તે જન્મ તમે લીધોરે,	
નંદતણો ભોવન ઓછવ બોધોરે.	વારી. ૧
યમુના કાંઠા તે ધેન ચરાવતારે,	
મુખપર અંસરી સાથો બળવતારે.	વારી. ૨
વામન રૂપે પાતાળે બળા ચાંપીયોરે,	
ત્રણ પાદ દાન પૃથવી માગીયોરે.	વારી. ૩
રઘુ રૂપ નરસીંહ બક્ત બારણોરે,	
તે તો બક્ત પ્રેલ્લાદને કારણોરે.	વારી. ૪
દુપત સુતાની લાજ રાખી તમેરે.	
નવસે નવાણું ચીર પુર્યા પ્રેમેરે.	વારી. ૫
સંખાસુર તે વેદ હરી મથોરે,	
મચ્છ રૂપે પરાજય તે કીધોરે.	વારી. ૬

ગોકુળ ગોપી તે સર્વે ઘેલી ઘઘરે,	વારી ૭
ધર કામકાજ મોહથી ભુલી ગઘરે.	
વંદ્રાવનમાં તે ધેનુ ચરાવતોરે,	વારી. ૮
દૂધ માંખણની ચોરી કરાવતોરે.	
ગોકુળ મથુરા તે આનંદ થાય છેરે,	વારી. ૯
મળી ગોપીયો તે ગુણ સૌ ગાયકેરે.	
કંસ માર્યો ને દૈત્ય સંહારીયારે,	વારી. ૧૦
કહે ગંગારામ બકતો ઉગારીયારે.	

ગરબી ૯.—રાગ ઉપરનો.

મથુરાસિ ગોકુળ તમે આવીયારે,	મથુ. ૧
માતા જસોદાને મન ભાવીયારે.	
ધણી ગોપીયોને રાડ પડાવતારે,	મથુ. ૨
માંખણ ચોરી ગોવાળને ખવરાવતારે.	
મૃતીકા ખાધીને જસોદા આવીયારે,	મથુ. ૩
ચૌદલોક તે મુખમાં બતાવીયારે.	
માશી પુતનાનો પ્રાણ સંહારીયોરે,	મથુ. ૪
વંદ્રાવનમાં તે રાસ રચાવીયોરે.	
જમુના તટપર ધેનુ ચરાવતારે,	મથુ. ૫
રૂડી મધુરી બંસલી બળવતારે.	
ગોકુળ રેલવાને ઇન્દ્ર આવીયોરે,	મથુ. ૬
રાજ મહીપતીનો ગર્વ મુકનીયોરે.	
વજ છોડી પુરી દ્વારામતી આવીયારે,	મથુ. ૭
રૂઝ સોનેકા મહેલ બનાવીયારે.	
સોળ સહજને એકસો આહારિ,	

કર્પા કરણ દારાપુરો વાસતારે,	મથુ. ૮
અબ્દ પટરાણી પ્રેમ થકી આપીયારે,	
જુદાં જુદાં ભોવન પ્રભુ આપીયારે.	મથુ. ૯
સમ દૈનનંકુ આપે સંહારીયારે,	
સતી ભકતોને પ્રેમથી ઉગારીયારે.	મથુ. ૧૦
રૂપી દુર્વાસાયે શ્રાપ આપીયોરે,	
પુરો દારામતી ઉતપાત જાગીયોરે.	મથુ. ૧૧
કુળ કુટુંબ સરવે સંહારીયુરે,	
નીજ ધામપર મન પરવારીયુરે.	મથુ. ૧૨
દાસ ગંગારામ હેત કરી ગાયછે રે,	
પ્રેમી ભકતોને ધશ્વર સહાયછેરે.	મથુ. ૧૩

ગરબી ૧૦. રાગ. કેવા દેને કાન.

સીતાકુ કાન હરી, લજ્જમન સીતાકુ કાન હરી.	ટેક.
ઉડ ઉડ કાગ કુટીપર બેસે, કુટી સુની પરી.	લજ. ૧
ચાર દીશ હુંદો બાઈ લજ્જમન, કહા કોઈ લપટ ખડી.	લજ. ૨
કહા લેગયે લંકાપતી રાવન, નિશીચર જુરી કરી.	લજ. ૩
મિતાજીકો કરનો પીતાજીકો મરનો, બનમે બીપત પડી.	લજ. ૪
લે દીપક હુંદો બાઈ લજ્જમન, કહા કાઈ કુળ મરી.	લજ. ૫
તુલસીદાસ આસ રઘુવરકી, નેનનમે નીર બરી.	લજ. ૬

ગરબી ૧૧.

નર્ધનકે ધન રામ હમારે, નીર્ધન કે ધન રામ.	ટેક.
ચોર ન લેવે જુગારી ન છુટે, ધાડ પડે આવે કાન.	હમારે. ૧
સોવન જાગત બેઠત ઉઠત, જપું હર હર નામ.	હમારે. ૨

દિન દિન હોતે હોત સવાયા, ખુટત નહીં કાંઈ દામ. હમારે. ૩
કાકોરે ચાલે નગર છારે, પાસે નહિ કાંઈ દામ, હમારે. ૪
કહત કમિરા સુનો બાઈ સાધુ, પારસકો નહીં કામ. હમારે. ૫

ગરબી ૧૨.

પધારો સુંદરશ્યામ, ગોકળીયામાં પધારો સુંદરશ્યામ. ટેક.
ગોકુળસે વંદાવન રૂકુ, રાસ મયાવો આ કામ. ગોક. ૧
હિલ મીલ ગોપી આવી દેખનકું, જમી તે સુંદરશ્યામ. ગોક. ૨
મેર મુગટ શીર આપે ધરતહે, સંગે ગોવાળ તમામ. ગોક. ૩
વંદાવનમે વાલો ધેનુ ચરાવે, ખેલ કરે છે તમામ. ગોક. ૪
સમ દૈતનકું આપે સંહાર્યા, મામાને માર્યો આ કામ. ગોક. ૫
અંખાનો લાલ કહે કરબોડી, વિનતી ઠરે કામો કામ. ગોક. ૬

ગરબી ૧૩ (રાગ) ધ્રુવ.

જે જે રે જશોદા નંદનકી, નંદનકી જગ વંદનકી. ટેક.
બાલ વિશાલ માલ મોતનકી, ખરી ખિરાજે ચંદનકી. જે. ૧
પેઠ પાતાલ કાલિનાગ નાથો, કૃષ્ણપર નૃત્ય કરાવનકી. જે. ૨
જમુનાકે નીર તીર ધેનુ ચરાવે, હાથ લકુટીયા ચંદનકી. જે. ૩
છંદ કાપ કિયે ધ્રુવ ઉપર, નખ પર ગીરધર ધારનકી. જે. ૪
કેરીને મારે કંસ પજારે, અસુરનકો દલ ભંજનકી. જે. ૫
ઉગ્રસેનકુ રાજ તિલક દીયે, રક્ષા કરો સમ સંતનકી. જે. ૬
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ ખીરાજે, ભક્તવત્સલ ભવ ભંજનકી. જે. ૭
ધંટા તાલ પખાવજ ખાજે ગહેરી ધ્રુવ સમ સંતનકી. જે. ૮
આપ ન જાય દારકા જાએ, પલ પલ હર તું રંગનકી. જે. ૯
આસપાસ રતનાસાગર સાગર, ગોમતી કરત કિલોલનકી. જે. ૧૦
કર જોડ દાસ સેવક કહે છે, ચરણ કમલ રજા ચંદનકી. જે. ૧૧

ભજન ઈશ્વર વીશે.

જીવ તું શીદને ચિન્તા કરે, કૃષ્ણને કરવું હોય તે કરે. ટેક,
 તું અંતર દિવેગ કરે. તેથી કારજ શું સરે.
 ધણીનો ધાર્યો મનસુખો, હર બ્રહ્માથી નવ ફરે. કૃષ્ણ. ૧
 દોરી સર્વની એના હાથમાં, ભરાવ્યું ડગલું ભરે;
 જેવો જન્મ વગાડે જન્તરી, તેવો સ્વર નીસરે. કૃષ્ણ. ૨
 જેવું જેટલું જે જેમ કાળે. તે તેને કર હરે;
 તેમાં ફેર પડે નહીં કાઠથી, શીદ કુટાઇને મરે. કૃષ્ણ. ૩
 તારૂં ધાર્યું થાય એટલું, હરી ઇચ્છા અનુસરે;
 સદાકાળ એ રોતે નીભે નહીં, શીદ હુંપદ મનમાં ધરે. કૃષ્ણ. ૪
 થવાનું અણુચીતવ્યું થાશે, ઉપનીષદ આચરે.
 રાખ ભડેસો રાધાવરનો, દયા જે દીલમાં ધરે. કૃષ્ણ. ૫

ભજન પુરૂષાર્થ વિષે.

કર્મ કર્મ કયા ગાવે મુરખ, પુરૂષાર્થ કર હોય સુખારો. ટેક.
 પરમેશ્વરકી વસ્તુ ન માહી, સખકા કે સમ ભાગ તુમારો. કર્મ. ૧
 એક ભોગે એક તરસે મનમેં, પુરૂષાર્થ બિન જીવ દુખારો. કર્મ. ૨
 આલસસે નિર્ધન જન હોવે, કર્મ ન કાનકિ દોષ બિચારો. કર્મ. ૩
 બ્રહ્માનંદ કરો પુરૂષાર્થ. લે કરકે જગદીશ સહારો. કર્મ. ૪

કાહે શાય કરે નર મનમેં, કર્મ લિખાસોઇ હોવત પ્યારે. ટેક.
 હોવનહાર મિટે નહીં કળહું, કોટિ જતન કરકર સખ હારે. કાહે. ૧
 હરિશ્ચંદ્ર નલ રામ યુધિષ્ઠર, રાજ્ય છોડ ખનગાસ સિધારે. કાહે. ૨
 અપની કરણી નિશ્ચય ભરણી, દુઃખમન મિત્ર ન કોઈ તુમારે. કાહે. ૩
 બ્રહ્માનંદ સમર જગદીશ્વર, સખ દુખ સંકટ દુર નિવારે. કાહે. ૪

પદ ૭ મું. રાગ ગરબો.

નાગરવાડુ ગામ મારી બહુચરા,

પાટણવાડુ પરગણે.

૨૬

ત્યાં છે તમારો વાસ મારી બહુચરા,

સંખલપુર સોહામણે,

વળી વળી કરે છું વખાણુ મારી બહુચરા.

ભુદ્ધી આપો મા બહુચારે.

નાગર. ૧

હો છે અખીલ ગુલાલ મારી બહુચરા,

સોનીડો આવે મલપતોરે;

લાવે છે સાંકળાની જોડ મારી બહુચરા,

પહેરો અંખે મા પાતળારે.

નાગર. ૨

હો છે અખીલ ગુલાલ મારી બહુચરા,

ડોસીડો આવે મલપતોરે;

લાવે છે ચુંદડીની જોડ મારી બહુચરા,

પહેરો અંખે મા પાતળારે.

નાગર. ૩

હો છે અખીલ ગુલાલ મારી બહુચરા,

મણીયારી આવે મલપતોરે;

લાવે છે ચુડીઓની જોડ મારી બહુચરા,

પહેરો અંખે મા પાતળારે.

નાગર. ૪

હો છે અખીલ ગુલાલ મારી બહુચરા,

માળીડો આવે મલપતોરે;

લાવે છે મજરા ને હાર મારી બહુચરા,

પહેરો અંખે મા પાતળારે.

નાગર. ૫

હો છે અખીલ ગુલાલ મારી બહુચરા,

મોચીડા આવે મલપતોરે;

લાવે છે મોજડીની જોડ મારી બહુચરા,

પહેરે અંખે મા પાતળારિ.

નાગર. ૬

ઉડે છે અખીલ ગુલાલ મારી બહુચરા,

ગાંધીડા આવે મલપતોરે;

લાવે છે ચાલ્લાની જોડ મારી બહુચરા,

પહેરે અંખે મા પાતળારિ.

નાગર. ૭

ઉડે છે અખીલ ગુલાલ મારી બહુચરા,

ઝવેરી આવે મલપતોરે;

લાવે છે રત્નની જોડ મારી બહુચરા,

પહેરે અંખે મા પાતળારિ.

નાગર. ૮

ઉડે છે અખીલ ગુલાલ મારી બહુચરા,

નેમીતે આવે મલપતોરે;

લાવે નીશાનની જોડ મારી બહુચરા,

પહેરે અંખે મા પાતળારિ.

નાગર. ૯

હરખેથી ગરબા ગાવો મારી બહુચરા,

દાસ વલ્લભની વિનતીરે;

હરખે ગંગારામ ગાય મારી બહુચરા,

જુના તે ગોડ પ્રગટ થયારે.

નાગર. ૧૦

પદ ૮ મું. રાગ ગરબી.

બહુ ઓપે આરાસુરી રાયરે અંખીકા દેવીરે,

કરે એક મુખે સુ વખાણુ નથી કોઇ એવીરે.

૧

વિણુ ત્રિસુળ ધર્યા કરે માંદરે સિંહની સ્વારીરે,

જય મોલો અંખેની આજ આરાસુરવાળી.

૨

શ્રાવણપુર ટોડાની માંચરે ત્યાં છે વાસ તારો રે,
 કર્યો માનુનીનો મર્દ જળહળતો પારો રે. ૩
 રાખી દેવ સકળની લાજ રે દાનવોને મારી રે,
 અંબા ઉગાર્યો તેજમલરાય નારીપણ રાણી રે. ૪
 બાળા બની વર્ષ સોળ વીસરે ચોસઠ જોડી રે,
 રામા રંગે રમે ગુણ ગાય આરાસુર દેરી રે. ૫
 માને નમી નમીને લાગુ પાપ રે નવે ખંડ એરીરે.
 દાસ અંબાસુરી ગુણ ગાય ખેડ કરજોડી રે ૬

પદ ૯ મું.—(રાગ) ગરબી.

દેવી આરાસુરી દરબાર રે શોભે સારો રે,
 તેની શોભાનો નહીં પાર જળ હળતો પારોરે. ૧
 વર્ણન કરતાં નાવે પારરે, શું કહું મુખથી રે,
 માણ બીરાજો આરાસુર અખંડ આર જુગથી રે ૨
 લેસાટે સોહે મોટી પરવાળરે ચુનીયો અળક રે,
 શોભે નંગને રતન અનેક હીરા બહુ ઝળકરે. ૩
 ઢાટે સોહે સોનાનો દારરે શોભે બહુ સારો રે.
 દરશન દેજો અંબામાય સકળ કરો જનમારો રે. ૪
 દીસે હાથે સોનાનો ચુડીરે કંકણ સારાં રે
 મોટાં અનેક વિધન દુર થાય મુખ જોયે તાં રે ૫
 માએ પહેરી છે ચુંદડી રસાળ રે નવરંગી ચોળી રે,
 અખીલ ગુલાલ રંગરોળ કેસરમાં બોળીરે. ૬
 માણ બિરાજો ઉગમણે ગોખરે પશ્ચિમ દારે રે,
 દક્ષણ વામને બટુંકે બે વિર ભૈરવનાથરે. ૭
 પાંચે જોયો અખંડ છે આજ રે શોભાયમાન સારી રે
 હોમ હવન ધર્મ ત્યાં થાય ફળ શુભકારી રે. ૮

વાઘ સ્વારીએ બીરાળે માતરે ત્રીશુળ ઝઢી હાથે રે;
 કેક દૈત્યોના લીધા પ્રાણુ જુગત વિખ્યાતરે; ૯
 જમણા શોભે ગણપતિ દેવ રે ડાભા વૈરધ માતરે.
 પાછળ છે અજ્ઞવડી માત સામે ભોળોનાથ રે. ૧૦
 માના સામે કલોદર વાવરે ભરપુર પાણીરે,
 તે પીએ છે જનત્રાણુ લોક હરખે તે જાણીરે. ૧૧
 જાતા દરશન કારણ આજ રે મોટા હરખે રે,
 પ્રથમ દરશન ખોડીઆર જોતા મન નીરખે રે ૧૨
 છે માનસરોવર વિખ્યાતરે નિર્મળ પાણીરે,
 નાહે પ્રાશ્નિત તહી જય ઉમંગ મન આણીરે. ૧૩
 ત્રણુ મૈલે કોટેશ્વર ધામરે ચાર જુગ ફેરે રે,
 મહાદેવ કોટેશ્વર ધામ શીખરખંધ દેરે રે. ૧૪
 નદી સરસ્વતી ફેરે તીરે જુગતિ સારી રે,
 દેશ દેશના જનત્રાણુ લોક આવે નરનારી રે. ૧૫
 કરજોડી સેવક તારો આજ રે કરગરી કેહેછે રે,
 નીચો નમી કરે નમરકાર વારણા લેછે રે. ૧૫

પદ ૧૦ મું—રાગ ગરબી.

ઓ જગદંબા તારો રે ડંકારે બધા દેશમાં,
 જગો અંબા ઉરાડો પાપીને પલમાં ઠેશમાં ૮૬
 મા જસતારો જુગ જુગ લીધો, તે ત્રીભોવનમાં જસ ડીધો.
 રણમાં રાક્ષસોને દંડ દીધો. ઓ જગદંબા ૧
 તે જુગતમાં સર્વે જાયા, તે ઉદરમાં રાખી માયા,
 તારી દીસે જુગ અમર કાયા. ઓ જગદંબા ૨
 તે નીપાઆ સર્વે દેવો, દાખસો વાસુદેવનો લેવો,
 તું અષ્ટ બૂજ અમૃત મેવો. ઓ જગદંબા ૩.

સુર દેવતાઓને તેં તાર્યા, દુષ્ટ દેતા દૈત્યોને માર્યા,
 પળ એકમાં શુભનીશું સંહાર્યા. ઓ જગદંબા ૦ ૪
 સુર વૈશ્યની સંભાળ લીધી, વન વિષે રૂપીને સીધી દીધી
 રૂપી મારકડેય દેહ અમર કીધી. ઓ જગદંબા ૦ ૫
 મોટા રૂપી મુનીયો અંગે બાંધે, છે નીચે વેદ પુરાણ સાંધે;
 કરી છે ઉપમા મળી જન લાંબે. ઓ જગદંબા ૦ ૬
 હરી હરને સ્તુતી કરે બ્રહ્મા, રાખે છે બાવ સદા મનમાં.
 સંકટ બાળે છે તું વનમાં. ઓ જગદંબા ૦ ૭
 તું એક અનેક હજાર નામે, તું દેશ દેશ કામે કામે,
 સેવે ત્રીપુરા તે તો જસ પામે ઓ જગદંબા ૦ ૮
 ચાર જુગમાં નવે ખંડ વ્યાપી, તુને દેવે મળી જુગમાં થાપી
 તુને ન જાણે જો હોય પાપી. ઓ જગદંબા ૦ ૯
 અવતાર દશેમાં તું પહેલી, ગુણ ગાવામાં સૌથી વહેલી.
 વાણી લાગે છે સૌથી સહેલી; ઓ જગદંબા ૦ ૧૦
 તું બાળ વૃદ્ધ તરુણ રૂપ દીસે, જોઈ જોઈ મનકુ માઈ હશે.
 જન અંબા મા તું તો દીસે, ઓ જગદંબા ૦ ૧૧
 આવી સન્મુખ ગમીએ તાહરી, અગ્રો ગરબા ગાર્હ્યે નરનારી.
 ગંગા રામને લેજો ઉગારી ઓ જગદંબા ૦ ૧૨

પદ ૧૧ મું—રાગ ભૈરવ.

જાગીએ અંગે માડી સંધ જ્ય બોલે—ટંક
 પ્રાતઃ બાનુ પ્રગટ બયો, રજનીકા તીમીર ગયો;
 સ્નાન કરી ધરે ધ્યાન, અંગે અંગે બોલે. જાગીયો ૧
 બ્રહ્માદીક ધરત ધ્યાન, રૂપી મુની કરત ગાન;
 કોટિશરમાં કેવું ધામ, સરસ્વતીમાં બોલે. જાગીયો ૨
 કુંભોરાણા કેવો થયો, ભક્તની પરતાપ બયો;

ગુરૂ પ્રતાપે ખેડેલા ધામ, અંખે માત બોલે જાગીયે. ૩
 ગજરમાં પહેલું મુકામ, પડછો આપી કાપું કામ;
 ચાર ખંડમાં રહ્યું નામ, અંખે માત બોલે. જાગીયે. ૪
 લૈરવમાં છે કેવો મુકામ, ઉગમણે દારે છે ધામ;
 તેજનું તો કેવું કામ, જય લૈરવ બોલે. જાગીયે. ૫
 લૈરવમાં જે લોલ થાય, વચ્ચે બાધી બટ્ટી થાય;
 અમી ડાગ ન દેખાય. જય લૈરવ બોલે. જાગીયે. ૬
 સંગ સર્વે ગરબા ગાય ચાચરમાં તો ધો હોમાય
 ભવડાં સર્વે લુટી જાય અંખે માત બોલે. જાગીયે. ૭
 અંખે માને હરખ થાય ભવડાં છોને લુટી જાય
 તેના પર છે કરજાય અંખે અંખે બોલે. જાગીયે. ૮
 દેવીપુરામાં છે મુકામ જુનાગોડે કરવો ધામ,
 સેવકોને કરવું કામ, અંખે અંખે બોલે. જાગીયે. ૯
 અંખે માને પારે જાય, સંકટ સર્વે તેનાં જાય;
 કરે માત કરજાય, ગંગારામ બોલે. જાગીયે. ૧૦

૫૬ ૧૨ મું—રાગ પરજીયા.

જાય જાયરે આરામુરીમાં સંગ આજે.—ટેક
 પહેલું તીરથ અંખે માનું કહાવે દુષ્ટબુદ્ધી મેલી પારે જાવે,
 તે તો અંખે માને મન જાવે રે જાય જાય રે ૧
 ખીજી તીરથ બહુચરમાનુ કીજે પાય પડીને માશી માગી લીજે
 દુષ્ટ બુદ્ધીવાળાને માત ખીજે રે. જાય જાય રે ૨
 ત્રીજી તીરથ કાળીકા માનું કહાવે તેના ચરણે જે શેવક જાવે,
 તેને હેત કરી માત રીઝાવે રે. જાય જાય રે. ૩
 ચોથું તીરથ તુળજનું કીજે, તેની સેવામાં હરદમ રીઝે
 ખરા પ્રેમી પુરૂષને રીઝે રે. જાય જાય રે. ૪

પાંચ તીરથી કાટેશ્વરમાં કહાવે સરસ્વતિ માતા પારે જાવે,
 ધણા આહારો લાં આધ કરાવે રે. જાય જાય રે ૫
 આધ કરવાથી પિતૃ મોક્ષ પામે રૂડો બની ગયો છે લાં ધામ
 નીલકંઠ તણી ત્યાં મુકામ રે. જાય જાય રે. ૬
 નીલકંઠ તણી પુજા કરાવે, રૂડા બીલીપત્ર ત્યાં ચલાવે,
 ધુપ દીપ નૈવેદ્ય ધરાવે રે. જાય જાય રે. ૭
 ત્યાંથી વળતાં કુંભારીએ આવે, પંચ દેરાં ત્રિમળશાનાં કહાવે.
 આવક લોકો તે લાડ લડાવે રે. જાય જાય રે ૮
 ગખર ગોખમાં ને આરાસુરવાળી તેના પારે આવે છે લોહ દહાડી
 એવી ઉત્તમ છે જાતરા રૂપાળી રે. જાય જાય રે. ૯
 એવું તીરથ તે અંબેમાનું કહાવે, સાચા મનથી છે દુખ દુર જાવે:
 દાસ ગંગારામ હેત કરી ગાવે રે. જાય જાય રે. ૧૦

૫૬ ૧૩ મું—રાગ વધુપતિ રામ.

ગાવા ગુણ અંબે તણા મુખે ભાંખુ રે.—ટેક.
 શક્તિ શીવથી જગત જાવે આખું. ગાવા૦ ૧
 ગામ સાઈ ને શોભીતું કહાવેરે સંત સાધુને શીશ નમાવે રે
 આદર ભાવથી સૌને બોલાવે. ગાવા૦ ૨
 જીવે દેવીપરાના મુકામે રે, લોકો કરે છે રૂડું કામ રે:
 કરવા રૂડુ માજીનું ધામ. ગાવા૦ ૩
 આસો સુદી દશમ કા'વે રે તે દીને માતા પારે જાવે રે.
 મોટો ચંડીથી હવન કરાવે. ગાવા૦ ૪
 રૂડો હોમ બને છે સારો રે, પારે ઉજાણીનો છે ધારો રે,
 માતા સેવક લોકો ઉગારો. ગાવા૦ ૫
 તેર આહારની રૂદ્રી કા'વે રે, રૂડાં ત્રિપાન પાન ઉડાવે રે.
 ઐરાં માજીનાં મુજી ગાવે. ગાવા૦ ૬

રૂડાં વાજીંત્ર તો બહુ વાગે રે, ડાક ડમરૂં તે ધમ ધમ ગાજે રે.

માજી રૂડાં કીધાં સર્વે કાજ.

ગાવાં ૭

રૂડાં ખુશાલ માળી આવે રે હાર ગજરા માતાને ચઢાવે રે,

હવે માતાને લાડ લડાવે.

ગાવાં ૮

જુનાગોડમાં છે રે મુકામ રે. નથી કોઇ પ્રકારનું ધામ રે,

માટે આહુ થયો છે ધામ.

ગાવાં ૯

ગામ લોકોએ વીચાર કીધોરે, ધામ બાંધવા મનસુબો લીધો રે

સરવે લોકોને પડછો દીધો.

ગાવાં ૧૦

કોઇ શુરવીર ન કા'વેરે, તાબેદારી માતાની છઠાવે રે;

છૂણોદ્ધાર તે કોણ કરાવે.

ગાવાં ૧૧

ગંગારામે કર્યો છે વિચારરે હવે શીદને લગાડું વાર રે.

અંબે માનો છે મારે આધાર.

ગાવાં ૧૨

પદ ૧૪ મું.—રાગ હિંડોળાનો.

વાગે છે રે વાગે છે ડુંગરવાળીનો ડંકો વાગે છે

તેનો શબ્દ ગગનમાં ગાજે છે.

ડુંગર. ૧

માના પારે સોનીડો આવે છે

મારી અંબે માને વાળીઓ લાવે છે.

ડુંગર. ૨

લાવી અંબે માના ચરણે ચડાવે છે.

તેનાં દુખડાં સર્વે જાએ છે.

ડુંગર ૩

માના પારે ડોશીડો આવે છે

મારી અંબે માને ચુંદડી લાવે છે.

ડુંગર ૪

લાવી અંબેના ચરણે ચડાવે છે

તેનાં દુખડાં સર્વે જાએ છે.

ડુંગર. ૫

માના પારે મણીયારી આવે છે

મારી અંબે માને ચુડલો લાવે છે.

ડુંગર. ૬

લાવી અંબેના ચરણે ચડાવે છે	
તેનાં દુખડાં સર્વે જાએ છે.	કુંગર. ૭
માના પારે માળીડા આવે છે	
હાર ગજરા અંબેને લાવે છે.	કુંગર. ૮
લાવી અંબેના ચરણે ચડાવે છે	
તેનાં દુખડાં સર્વે જાએ છે.	કુંગર. ૯
માના પારે ગાંધીડા આવે છે	
મારી અંબે માને ચાલ્યા લાવે છે.	કુંગર ૧૦
લાવી અંબેના ચરણે ચડાવે છે	
તેનાં દુખડાં સર્વે જાએ છે.	કુંગર. ૧૧
માના પારે ઝવેરી આવે છે	
હાર સાચા મોતી ના લાવે છે.	કુંગર. ૧૨
લાવી અંબેના ચરણે ચડાવે છે	
તેનાં દુખડાં સર્વે જાએ છે.	કુંગર. ૧૩
માના પારે મોચીડા આવે છે	
મારી અંબે માને મોજડી લાવે છે	કુંગર. ૧૪
લાવી અંબેના ચરણે ચડાવે છે	
તેનાં દુખડાં સર્વે જાએ છે.	કુંગર. ૧૫
માના પારે તે નેમી આવે છે	
રૂડા આનંદના ગરબા ગાએ છે.	કુંગર. ૧૬
ગરબા ગાએ ને લાડ લડાવે છે	
તેનાં સંકટ સર્વે જાએ છે.	કુંગર. ૧૭
પ્રેમ ભક્તીથી સેવક આવે છે	
દાસ ગંગારામ ગુણ ગાએ છે.	કુંગર. ૧૮

પદ ૧૫ મું—ગરૂડ ચડી આવજો ગીરધારી. એ રાગ.
 દયા કરી આવજો અંખેમાડી, લેજો સેવક તારો ઊગારી. —ટેક.
 દહાડો નિત્ય વૃથા હું ગમાવું, તારા દરશન પણ કદી નાવું;
 પછી કીરતન કર્યા થકી ગાવું. દયા. ૧
 ઝાઝુ વય એમ તો મેં ગુમાવી, બાકી રહી કાંઈ થોડી આવી;
 માણ સેવક લેજો ખચાવી. દયા. ૨
 નિત્ય અગણીત થાય છે દોષો, તે તો આપ દી નવ જોશો;
 દીન જાણી દયા કરી જોજો. દયા. ૩
 મારા બળ થકી નહી કાંઈ થાશે, શુભ મારગે ન ચલાશે;
 પછી મોક્ષ ગતી ક્યાંથી થાશે. દયા. ૪
 ગામ લોકોએ ધારેલું સાઈ, સહને હરખ થયો મન વાઈ;
 અંખે માને લાગે છે પ્યાઈ. દયા. ૫
 મારા મનથી વિચાર મેં કાઢ્યો, ધામ બાંધવા મનમુખો લીધો;
 આવી અંખેએ પડછો ત્યાં દીધો. દયા. ૬
 પડછો દીધો ને ધામ ત્યાં થાય કરજો સેવક પર કરશાય,
 નિત્ય આનંદ ઝોછવ થાય. દયા. ૭
 થયો સેવક તારો તૈયાર, સર્વે લોકોને કહું છું આ વાર
 પણ માણ હું છું નિરધાર, દયા. ૮
 એક આધાર છે માણ તારો, મુને એક અરસો તમારો,
 માણ સેવકને તો ઊગારો. દયા. ૯
 આવી અરજ ગંગારામે કા'વી, તેને પણ અંખે લેજો નિભાવી,
 તારે પારે હરદમ આવી. દયા. ૧૦

પદ ૧૬ મું,—રાગ કૃષ્ણ જીવન ક્યારે આવશે.

યમપુરીમાં ચૌદશ દરે નાખી યમોએ પાસ,
 કુટ કૃત્યો ધણી કર્યા નાવી મુરખને-લાજ. યમ. ૧

જુડી સાક્ષીઓ પુરતાં ડરે દીલમાં નહીં લેશ,	
એક દીન એવો રે આવશે જઈશ ઉધાડા કેશ.	યમ. ૨
પૈસો આવ્યો હાથમાં, બાજ લેવા અપાર;	
હુંટી હુંટી કર્યું એકહું, ભરી દીધા ભંડાર.	યમ. ૩
ગરીબનાં ગળાં રેંસીને, ઝોકાવી લાવ્યો માલ;	
જીવાની જોર બહુ વાપર્યું, રૂડો જમાવ્યો તાલ.	યમ. ૪
વિશ્વાસઘાત ઘણી કરે, ધન હરવાને કાજ;	
માણસ મારે તું જીવતાં, મુઠ આવે નહિ લાજ.	યમ. ૫
પોતાનો ધર્મ મુડી કરી, પરધર્મમાં જાય;	
અધર્મ તો બહુ આદરે, સુખ ક્યાંથી પમાય.	યમ. ૬
હકાબાજીમાં ઠાવકા, પરમાર્થમાં નહીં પ્રેમ;	
વિષયવ્રતિથી આંધળા, નહીં દર્શનનો નેમ	યમ. ૭
મસ્કરી તો રે વધી ધણી, વૃદ્ધની નાવે રે લાજ;	
છિનાળાં બહુ આદરે, ક્યાંથી સુધરે કાજ.	યમ ૮
દેહ તો ક્યાં થકી આવીયો, ક્રામે મારજે જાય;	
તેનો વિચાર કર્યો નહિ, મોક્ષ ક્યાંથી પમાય?	યમ. ૯
કોડપતિ કેવાઈ ગયો, તોય ધનની છે આશ;	
પુન્ય દાન કાંઈ કર્યું નહિ, કહે ગંગારામદાસ.	યમ. ૧૦

પ: ૧૭ મું—રાગ ધોળ વીરા વસ્તુ વિચારીને વોરીએ.

આરાસુરથી અંખેમાં વેલાં અવળે;	
જીનાગોડ મુકામજ થાયરે	અંખે ૧
પંચ તીરથી કરવા મન પારીયું;	
પહેલો કાગળ આરાસુર જાય રે.	અંખે ૨
વાલ અસ્તરીએ ચડી માણ આવળે;	
કરળે સેવકપર કરણ્યાય.	અંખે ૩

પંચ તીરથી કરવા મન ધારીયું;	
શ્રીજી કાગળ પાવાગઢ જાય રે.	અંખે૦ ૪
પાડાની સ્વારીએ કાળીકા આવજો;	
કરજો સેવકપર કરજીયાય	અંખે૦ ૫
પંચતીરથી કરવા મન ધારીયું;	
ત્રીજી કાગળ ચુંવાળચોકે જાય.	અંખે૦ ૬
કુકડાની સ્વારીએ ચઢી માજી આવજો;	
કરજો સેવકપર કરજીયાય.	અંખે૦ ૭
પંચતીરથી કરવા મન ધારીયું.	
ચોથો કાગળ દક્ષીણ દીસાએ જાય રે.	અંખે૦ ૮
તુલજા બોકડાની સ્વારી લાવજો;	
કરજો સેવકપર કરજીયાય રે.	અંખે૦ ૯
પંચતીરથી કરવા મન ધારીયું;	
પાંચમો કાગળ કૈલાસમાં જાય રે.	અંખે૦ ૧૦
નંદી ચઢી શંભુ વહેણા આવજો;	
કરવા સેવકપર કરજીયાય.	અંખે૦ ૧૧
પંચતીરથી કરવા મન ધારીયું;	
પાંચે મુકામો ત્યારે બંધાય.	અંખે૦ ૧૨
પાંચે આસન આવી બીરાજજો;	
કરજો સેવક પર કરજીયાય રે.	અંખે૦ ૧૩
અરજી સેવકની બ્યાનમાં ધરાવજો;	
દાસ ગંગારામ હેત કરી ગાય રે	અંખે૦ ૧૪

પદ ૧૮ મું.—ગરબી.

છોગાબીમા ચાચર તારો રે, દીપ્તે જગ હગતે! પારોરે. ટક.
તાલ પખાજને વેણાજન વાજે, ગુણીયલ ગુણજ ગાય.

માનસરોવરમાં ઝીણતા મા ભરનાં પ્રાશ્વિત જાય. છાગાળી૦ ૧

દેશપરદેશ દાખરીએ મા મધ્યે દરીયા માંભ;

મુડતો બેડો પાર ઉતાર્યો અંખા ઝાલો ખાંભ.

છાગાળી૦ ૨

આંધળાં લુગાંતો બોખડાં મા દુખીયાનાં દુઃખ જાય;

વાંઝીયાને વિશ્વાસ આપે મા નારીનો નર થાય.

છાગાળી૦ ૩

વરણુન કષ્ટ પેરે વર્ણવું મા કા'ને કષ્ટ પેર ગાઉ;

બોળા ભવાનીના ભામણે મા હું તો ભવોભવની જાઉ. છાગાળી૦ ૪

ભાવે કરી લેજી ભામણાં મા લળી લળી લાગું પાય;

કરજોડી માજી સેવક કહે છે સદાય કરજો સદાય.

છાગાળી૦ ૫

પદ ૧૯ મું—રાગ ગરમી.

દેખો સહુ નરને નારીરે, અંખા માની શોભા સારી રે. ટેક.

કુંદન મા તારે ભાલે દતો. ગાડી ઘોડા બહુતાર;

ભવડાં દાદી લવાયાં કરે છે, અંખામાને દરખાર

દેખો ૧

વાજાં છત્રીસે વાગે ઝાંઝરનો ઝમકાર.

અપ્સરા ઓછવ કરે છે અંખામાને દરખાર

દેખો ૨

હિંચું દેવળ માને અજમ ઝરખાં, જળીયાનો નહી પાર;

જરી તાકા ઝુકો રહ્યા છે, અંખામાને દરખાર

દેખો ૩

ઇંદ્રપુરીનો આકાર સર્વે તેજ તણો નહી પાર,

દુખીયાનાં દારીદ્ર ભાગે અંખામાને દરખાર.

દેખો ૪

ધર કોઠાર ને હવેલીએ મા ધર્મશાળાનો નહી પાર;

કરજોડીને સેવક કહે છે અંખામાને દરખાર

દેખો ૫

પદ ૨૦ મું—રાગ ગરમી.

ભાવ કરી ભજી દ્યોને બહાણી;

એ છે કાયાની કલ્યાણી.

ભાવ કરી૦ ટેક.

કમળુગમાં દેવતા લોક સર્વે. શાંત ગુણ આણી;

ચોસઠ દેવી જનુની જેવી થક છે દુનીયામાં દાણી.	ભાવ૦ ૧
દાસો ઉગારો દુષ્ટોને મારો જુવો પાપીનું પાણી;	
જે જનની તેની કમને બળો તેને તુરત દ્યો તાણી.	ભાવ૦ ૨
જગતિ જોત ઉઘોત અંખિકા પ્રાણી માત્રે પ્રમાણી;	
સેવક ઉપર સાલ્ય રાખો મા દાસ તમારો જાણી	ભાવ૦ ૩
ભકતો તારણુ દુષ્ટ સંહારણુ છો માતા રંગીલી રાણી;	
દાસ ઉપર બહુ રાખો માયા પ્રેમ સુધારસ વાણી.	ભાવ૦ ૪

પદ ૨૧ મું—રાગ ગરબી.

ભક્ત જન ભાવે બળેને ભવાની,	
જેથી કુશળ રહે જવાની	ભક્ત ટેક.
ચંડમુંડને ચોળી નાંખ્યા કરી મહીપ્રાસુરની કાંતી;	
ત્રિમુળ ધારી દુષ્ટને મારી કીધા સર્વનું ખવાની.	ભક્ત૦ ૧
સેવક જનને દુઃખ પડે તો જનુનો તું ન રહે છાની	
નામે મોટી પ્રાક્રમે મોટી રૂપે દેખીતી ન્હાની.	ભક્ત૦ ૨
જેને જુગત અંખા માથે તેને શાયના શાની;	
ધ્વજા વિખણુ શંકર સરીખા રહ્યા માતાને નામી.	ભક્ત૦ ૩
દુરમતિ તજે ભગવતી બજે તેની ચડતી થવાની;	
દાસ ઉપર દયા બહુ રાખો રદાય કરોને ભવાની	ભક્ત૦ ૪

પદ ૨૨ મું.—રાગ ગરબો.

મૈયા આરામુરથી રમવા નીસર્યા.	દેવી અંખાજી માત.
કરી સિંદુરનો શણગારદે.	દેવી અંખાજી માત. ૧
વિદ્યુત સમાન ખડગ શોભતું.	દેવી.
જય અંખા તું જગતી જોત રે.	દેવી૦ ૨

સંકટ હરણુ નામ તાહરં.

કર્યું વર્ણન મુખે નવ જાયરે

રાતા નવરંગની ચુદડી.

અંબા ચાયર ગરબા ગાયરે.

બાંહે બાબુ બંધ બેરખાં.

લાલ ડીલડી તપે લેલાટરે.

લે છે તાળીને ફરે ફુદડી.

દેવી ચોસઠ મળી ગરબા ગાયારે

લેણા પાણી તુ મરવાય છે.

કૃપા કરજો સેવક ગુણ ગાયરે.

અંબા સુત ગંગારામ વિનવે

રાખો ચરણ કમળની માંબરે

દેવી૦ ૩

દેવી

દેવી૦ ૪

દેવી૦

દેવી૦ ૫

દેવી૦

દેવી૦ ૬

દેવી૦

દેવી૦ ૭

દેવી૦

દેવી૦ ૮

પદ ૨૩ મું રાગ અંબાસ્તુતા. વંસતતિલકા છંદ

શ્રી માતા હથરી દીસે જગત વિખ્યાત

પાદારવીઠ નમુ દેવી તને હું દાસ

શ્રી અંબીકાજી જગ વિષેજ પ્રસન્ન થાઓ-ટેક ૧

તારો અપાર મહીમા નહી કાષ પામે

વાણી સહીત મન વેગે સહુ વિરામે

તારા અલેછ પદમાં નહી કલ્પનાઓ. શ્રી અંબીકા. ૨

તારી કૃપાથી ગીરી પંગુ ચડેજ પ્રાણી,

તારી કૃપાથી વદે વિશ્વ ભુપ વાણી

તારી કૃપાથી જગમાં સધળી લીલાઓ. શ્રી અંબીકા. ૩

મારા કુકર્મ સધળાં તમને વિદિત,

વિસ્તાર માતા કરવો નહીરે ધટીત;

કરૂણ બાવથી કરો કરૂણા કૃપાઓ. શ્રી અંબીકા. ૪
 વિદ્યા વીવેક મતિ સંપતિ સર્વ આપો,
 સંભાળ મારી કરી, સંકટ સર્વ કાપો;
 ઘો ધર્મ કર્મ કરવા શુભ સુચનાઓ શ્રી અંબીકા ૫
 લજ્યા રહીજ સધળી માળ હાથ તરે
 મારો નિભાવ કરવો અતિ અંબે તાર
 તારા પ્રસાદ બળથી ભયનો અભાવો. શ્રી અંબીકા. ૬
 જે જે અહિં અતિ સુખો બહુ પ્રાપ્ત થાય,
 તે સત્ય તારી સધળી કરૂણા જણાય
 દાસ તણી પુરી કરો બધી વાંછનાઓ. શ્રી અંબીકા. ૭

૫૬ ૨૪ મુ થાળ માતાનો ગાવાનો:

આરોગો અંબે માત જુગતે જમાડુ,	
અંબેમા સરજનહાર તળેલો લાડુ	૧
પકવાનો પાંચે જાત કીધાં મનગમતાં,	
છ પ્રકારનાં છે શાક ત્રીખાં તમતમતાં	૨
કરી કરીરે તુવરદાળ આંખા રસ જેવી,	
બની રૂડી મસાલેદાર કઢી કરી કેવી.	૩
ફેસરીયો કીધો લાત બન્યો ફુલ જેવા	
ઉચી વાંશીની જાત સ્વાદમાં કેવા	૬
કરજોડી કહું છું માત મીઠા આ મેવા,	
આરોગો અંબે માત થાળ આ કેવા.	૫
કરો કરો રે જળનું પાન રહી આ જળઝારી	
કરજોડી મંજારામ મુણો કહે નર નારી.	૬

પદ ૨૫ મું. આરતી નવીન.

જય અંબે માતા સા જય અંબે માતા,
 ભગવતિ તું ભવજતા; તું સુખની દાતા. જય અંબે. ૧
 બેઝનું મા નાવ બુડતાં તેં તારયું મા, (૨)
 સમુદ્રના મા આરે, ત્રોશુળ વડે તારયું. જય અંબે. ૨
 મધુને કૈટભ માત તમથી બુધ કીધો મા. (૨)
 ક્ષણમાત્રમાં માતા, પરાજય કરી દીધો. જય અંબે. ૩
 કરૂણા કર ઉપકારી ધર્મ બીરદ ધારી મા, (૨)
 તેં ભવ પાર ઉતાર્યાં, અગણીત નર નારી. જયઅંબે. ૪
 તુજ મહીમા મોટો, અતી શુભ તારી શક્તી મા. (૨)
 સુર નર મુનીવર ગાવે, ભલી તારી ભક્તી. જય અંબે. ૫
 દેવીપુરાની માંજ, બુનાગોડ પાસે મા. (૨)
 પડછો આપીને ત્યાં, પ્રગટ થયાં જાતે. જય અંબે ૬
 અંબે માની આરતિ ભાવ ધરી ગાશે મા. (૨)
 દાસ ચરણ રજ સેવા, ગંગારામ ગાશે. જય અંબે ૭

પદ ૨૬ મું. આઘશક્તીની આરતી.

જય આઘ શક્તી મા જય આઘ શક્તી,
 અખંડ બ્રહ્માંડ નીપાવ્યાં પડવે પંચકર્માં જયોજયોમાબુતંબે ૧
 દ્વીતીયા બે સ્વરૂપ, શીવ શક્તી જાણું મા. (૨)
 બ્રહ્મા ગુણપતિ ગાવે, હર ગાવે હરમાં. જયો ૨
 તૃતીયા ત્રણ સ્વરૂપ, ત્રીભોવનમાં બેઠાં મા. (૨)
 ત્રયા થકી તરવેણી, તું તરવેણીમાં. જયો ૩
 ચોથો ચતુરા માત, સચરાચર વાપ્યાં મા (૨)

ચાર ભૂજ ચોદશમાં પ્રગટ્યાં દક્ષિણમાં.	જયો૦ ૪
પંચમી પંચ સ્વરૂપ, પંચમ ગુણપદમાં મા. (૨)	
પંચ શદ્ધિ ત્યાં સોહીએ, પંચે તત્ત્વમાં.	જયો૦ ૫
છટી તું નારાયણી, મહીસાસુર મારયો મા (૨)	
નર નારીનાં રૂપે, વ્યાપ્યાં સર્વેમાં.	જયો૦ ૬
સપ્તમી સપ્ત પાતાળ, સાવિત્રી સેનામાં. (૨)	
ગૌ ગંગા ગાયત્રી, ગૌરી ગીતામાં.	જયો૦ ૭
અષ્ટમી અષ્ટ ભૂજ આવી આનંદા મા. (૨)	
સુર નર મુનીવર જનમ્યા, દેવ દૈત્યોમાં.	જયો૦ ૮
નવમી નવ કુળ નાગ સેવું નવ દુર્ગા મા. (૨)	
નવરાત્રીનાં પુજન, કીધાં છે બ્રહ્મા.	જયો૦ ૯
દશમી દશ અવતાર જય વિજયાદશમી મા. (૨)	
રામા રામ રમાડ્યા, રાવણ રાખ્યો મા.	જયો૦ ૧૦
એકાદશી અગ્રીયારશ, કાત્યાયની કામા મા. (૨)	
કામ દુષ્ટા તુ કાળીકા, સામા ને રામા.	જયો૦ ૧૧
બારશે બાળા રૂપ બહુચરી અંબા મા. (૨)	
બટુક ભૈરવ સોહીએ, તારા છે તુજમાં.	જયો૦ ૧૨
તેરશે તુળમ રૂપ, તું તારૂણી માતા માં (૨)	
બ્રહ્મા વિષ્ણુ સદાશીવ, ગુણ તારા ગાતા.	જયો૦ ૧૩
ચૌદશે ચૌદ રૂપ, ચંડી ચામુંડા માં (૨)	
મારકંડયે વખાણ્યાં ગાઇ શુભ કવિતા.	જયો૦ ૧૪
પુનમે પુરણ કરી, સ્થંભાવતી નગરીમાં (૨)	
વશી તે માંહે વખાણી, સુણી કરજો ફરજી.	જયો૦ ૧૫

સંવત સતાવન સોળ, શુભ તીથી ભાવે માં (૧)
 સંવત સોળે પ્રગટ્યા, રેવાની તીરે. જ્યોં ૧૬
 શીવશક્તીની આરતિ જે ભાવે ગાશે મા. (૨)
 બણે સીવાનંદ રવામી સુખ સંપત્તી થાયે. જ્યોં ૧૭

પદ ૨૭ મું. રાગ સત્યનારાયણની આરતી.

જય સત્ય દેવા પ્રભૂ, જય સત્ય દેવા.
 આરતી ભાવે કીજે કરણનીધી દેવા. જ્યં ૧
 પ્રથમ મુની નારદ, ગયા વિષ્ણુલોકે પ્રભૂં (૨)
 સત્યદેવનું વૃત, લાવ્યા મૃત લોકે. જ્યં ૨
 સતાનંદે પ્રથમ પુજન, બહુ કર્યાં. પ્રભૂં (૨)
 સંપત્તિ આપી તેને. દુઃખ તેનાં તો દર્યાં. જ્યં ૩
 વિપ્ર ઘેર સત્ય દેવની કહીયારે કથા સુણી. પ્રભૂ. (૨)
 કહીયાનાને તેથી મોક્ષ પદવી મળી. જ્યં ૪
 ઉદ્ધામુખ રાજાએ, નદી તીરે કથા કરી પ્રભૂ. (૨)
 પુત્રને ગાદી સોંપી, સુખ સંપત્તી મળી. જ્યં ૫
 સાધુ વણીકે આજ પ્રતીજ્ઞાએ જુડી કરી પ્રભૂં (૨)
 અંત સમે તો તેને, સુખશાંતી તો મળી. જ્યં ૬
 તુલધ્વજ રાજાએ, પ્રસાદ ત્યાગ કર્યો. પ્રભૂં (૨)
 પુત્ર મરણથી દુખી, અંત સમે પુત્ર થયો. જ્યં ૭
 સુતપુરાણી આજ, સોનકને કથા કહી. પ્રભૂં (૨)
 ભાવ બકતીથી વાંચી, સોનકે ચીત ધરી. જ્યં ૮
 સત્યદેવની આરતિ, જે કોઇ ગાશે પ્રભૂં (૨)
 દાસ ચરણ રજ સેવી, ગંગારામ ગાશે. જ્યં ૯

અદ ૨૮ રાગ તમે ઓરારને આવો રે કહું એક વાતલડી.

- આથી અંબા સેવોરે, જુગમાં એ સાચી.
મીઠો અમૃત મેવો રે, ધાહ્યા હરી હર જાચી. ૧
- નારદ ગુણુ ગાયે રે અમર સૌ રહે કામે,
વેદ ચારે વદે છે રે, મુનીજન પદ નામે. ૨
- અદ્ભૂત સ્વરૂપે રે જોગી જતી તપ કરતા,
અધોરી ઉપાસે રે, ધાહ્યા જપતપ કરતા. ૩
- રૂપી પત્નીઓ ગાય રે ઉમંગો બહુ કરતાં,
જોગણીઓ આવી રે ઉદો ઉદો વદતાં. ૪
- ચાચરમાં ઉભારે દીડી બેડી અંબા.
સિંહાસન રંભારે, સહુ આવી રંબા. ૫
- મોહની મોહ રૂપે રે, અકળ કળા તારી,
કાષ્ઠથી ન કળાએ રે, અંબા બહુચર બાળી. ૬
- નવરાત્રી આવી રે આનંદ મન અધતાયા,
શહજ દેવીની તાળીરે, પાડે ચૈનારાતા. ૭
- દેવ ભૈરવ જોવારે આબ્યા ઉમંગ ધરતા,
નાદ દુંદુભી થાયે રે ભેર ભજન કરતા. ૮
- ગરબો ગાય બાળા રે તુળજ ને કાળી,
ખોડીયાર અગ્રધ રે મચાવી લે તાળી. ૯
- ચામુંડ ને અંડી રે, ત્રીપુરા સુખદાષ,
અન્નપુર્ણી પારવતી રે લલીતા શ્રીમાર્ધ. ૧૦
- સોળ છે સાથ રાણી રે ચાચર ચર્ધ લાલી,
ગાવા સૌ મળીને રે એકઠાએ લે તાળી. ૧૧

ખેલ નહિતમ કરતાં રે આરાસુરમાં આવી,	
રાસ રમતાં કરતાં રે કલ્યાણી ને લાવી.	૧૨
એવી શોભા સુશીને રે શેવે નર નારી,	
અંબા મન ગમીને રે નમી શેવો વારી.	૧૩
નરરા સહુ નતા રે આવે માજી પારે,	
સંગ લાવે શ્રાવણે રે માસજ એ તારે.	૧૪
ચૌદશ અંધારી રે હવન થાયે રાતે,	
સુત ભગવાનજી રે કરે હવન જાતે.	૧૫
હોમે શ્રીફળ ચુંદડી રે, ખીર ઘ્રત સાથે,	
ગાય મંગળ નારી રે, પાડે તાળી હાથે.	૧૬
નમી પાવલે લાગે રે ધન્ય અંબા જાણી,	
જુગ અંબા જાગે રે, આરાસુરની રાણી.	૧૭
કરૂણા કરો હમને રે પ્રેમે પાયે લાગુ,	
રાખો અખંડ જોડી રે, માજી પાસે માગુ.	૧૮
રાખી આશ મેં તારી રે ગરબો મેં ગાયો,	
અષ્ટમી અજવાળા રે પ્રસાદ પુરણ પાયો.	૧૯
સોમવારે ભાદરવે રે ધણો થયો હુઝાસે,	
અંબાનો લાલજી રે ચાચરમાં આવી ગાશે.	૨૦

૫૬ ૨૯ રાગ ગરબી.

રંગ તણી હેલી અંબા આજે રંગ તણી હેલી. ટેક.
 તાલ પખાજ વેણાજ વાગે, વહીએ અંબા પહેલી રે અંબા આ. ૧
 ચૈથૈકાર થાય મદમાતા લાગે અંબા વહાલી રે અંબા આ. ૨
 રમજુમ રંગ અતિ અંગ કરતા, હોવા સહુ પાળી રે અંબા આ. ૩

સુંદર મુખને બામણે જાપ્યે, રમતા રંગ રેલી રે અંબા આ. ૪
અખીલ ગુલાલ હિડાવે લાલા, એક એક થેલી રે. અંબા આ. ૫
અંબાના લાલ વહાલ કરી રમતા, નારી ગાવે ઘેલી રે અંબા આ. ૬

પદ ૩૦ રાગ ગરબી.

લાગે છે વહાલીરે અંબામા લાગે છે લાગે.—ટેક

સનમુખ સીંહાસન ખેઠાં, અંબા બહુચર કાળી રે. અંબા. ૧
જરકશી અંબર અંગે ધરેણાં, અતિ ખેડી ધાલીરે અંબા. ૨
હીરે સીંહાસન પધાર્યા, મદ મન થઇ લાલી રે અંબા ૩
અજાઇ વેરાઈ ખોડીઆર લૈરવ નીહાળી રે. અંબા ૪
ચાચર જાતર જુગ સદાચર, સર્વ રહ્યા ન્યાળી રે અંબા ૫
અંબાનો લાલજી રંગ રંગીલો, રમતા રહ્યા માહાલીરે અંબા ૬

પદ ૩૧ રાગ ગરબી.

દશમી અજવાળી રે અંબા મા દશમી અજવાળી.—ટેક.

આસો માસમાં અંબા રંબા, મળી સહુ નારી રે. અંબા. ૧
ઘેલી થઇને મદમાં માહાલે, વહાલી લાગે છે પ્યારીરે. અંબા. ૨
ચોથઠ જોગણી રંગબેર રમતાં, ખની ઠણી સારીરે. અંબા. ૩
દશમે હવન બહુ કરાવે, પાલણુ સુખકારી રે. અંબા. ૪
ભોજન પ્રેમચક્રી તે કરાવે, મીઠાન કરાવી રે. અંબા. ૫
અંબાના લાલ વિજયા દશમીએ ગાયે વાણી તારીરે. અંબા. ૬

પદ ૩૨ રાગ પ્રભાતયાનો.

નીંદાવાળો નર ઝાઝુ જીવો, પાપ જગતનું ધોવા રે.—ટેક.

આપણી નીંદા ક્રોધ કરે તો, સાંભળી રાજ થઇએ રે;
પુર્વના પાપનો ખેલ ચઢ્યો હોય, તે જળવીજી ધોવાઇયેરે. નીંદા. ૧
નીંદા કરે તેમ રાજ થઇએ, ડરીએ નહીં લગાર રે,

લાહીલુહીને પ્રાયશ્ચીત કાઢે, હિતારે ભવ પાર રે. નીંદા. ૨
 પ્રપંચ પાપનો છળ કર્યો હોય, તે ન રહે આપ સાથેરે;
 પ્રભૂના ધરનો ગુન્હો કર્યો હોય, તે નીંદાગાના માથેરે. નીંદા. ૩
 જન્મની કુથલો કરતાં શીખ્યો, તે કદીએ ના ભુલે રે,
 ઘોખી ઘોયાનું મુલ માગે છે, નીંદાજો ધ્રુવે કમુલે રે. નીંદા ૪
 જેમ કખીરજી નીંદા કરાવા, ચાલ્યા ગુણક સાથે રે,
 પ્રાશ્વિત ખોવા મધુપાન ફેરો, શીસો ત્રણો તો હાથેરે. નીંદા. ૫
 પુન્ય કરતાં કુથલો કરે કોઈ, તેમ હત્યા દુર થાયરે;
 અંખાના લાલ કહે નીંદા થયેથી, રગત કોડ સદુ જાયરે. નીંદા ૬

પદ ૩૩—પ્રભાતીયું.

માન મુકી નમો માન મુકી નમો, પર્મ પરમેશ્વરી પ્રથમ કહીએ;
 શકતી વિષ્ણુ શુન્ય સદુ ચર્ચુ ચાલે નહિ, ચંડીકા માતને શરણુ રહીએ.
 અંખીકા માતયે જેને કીપા કરી, નામ તે પુરૂષોનાં પુર્ણ રાખ્યાં;
 અંથ તો બહુ રચ્યા ગુણીજને ગુણુચક્રી, કાવ્યને શાસ્ત્ર શીર્ષાત ભાખ્ય
 સ્વભાને સાલ્ય થઈ ભાવથી સરસ્વતી, વેદ તો ચાર વિખ્યાત કીધા;
 વ્યાસ સુકદેવને પ્રસન્ન પરમેશ્વરી, દસ પદે અષ્ટ પુરૂષ કીધા.
 મારકંડ મુની મેહેર થકી ઉચર્યા, ચંડીપુરાણ કૃપાએ કરીયુ;
 દશ વળી અષ્ટતું આયુષ જે હતુ, તે પરે કલ્પજ એક શરીયુ.
 મુઠને મુરખતું મહા દુખ ટાળીને, માણ્યે કવિ કાળીદાસ કીધો;
 ભારથી જૂમીમાં માગ મોટો થયો, અનેક એવા કરી જસ લીધો.
 ધન્ય તું ધન્ય તું જય ત્રિપુરેશ્વરી, સમરણુ સર્વદા જે કરછે;
 ગંગાશંકર કહે ખેડે કર જોડીને, મનવાંછીત ફળ જે શરશે.

પદ ૩૪—પ્રભાતીયું.

એષ્ટ તું સર્વદા એષ્ટ તું સર્વદા, પ્રથમા અંખીકા આલ દેવી;

શીવ વીર્યથી વિષ્ણુ પેદા કર્યા, ધન્ય છે અંબીકા આણ દેવી. ટેક.
 ચાર જૂવન વિશે વાસ વારાહીનો, વીકટ તે કામ મા બહુજ કીધા;
 દાનવો દુષ્ટને દમન કીધા ધણા, દેવનાં દુઃખ દારીદ્ર લીધાં. શ્રે. ૧
 ઇચ્છાથી અર્જુન અકળ ઉત્પન થઈ, કાળીનો પાર કોઈ ન પામ્યા;
 પ્રાક્રમ તારાં પ્રૈઠ મા જોઈને, સનમુખ દેવોએ શીશ નામ્યા. શ્રે. ૨
 ભક્તીતુ મુક્તી તું શક્તી તું સર્વમાં, વિદ્યાને બુદ્ધીમાં આવ્યા માણ;
 દરશન તાહરાં દુર્લભ દેવને, નમી નમીને નીત્ય થાવું રાણ. શ્રે. ૩
 મધુને ટૈટલ મા પ્રથમ તેં મારીયા, મહીમાસુર રક્ત બીજ રાળ્યો;
 શુભની શુભને ધુમ્ર રાક્ષસ મારી, ચંડ મુંડને ચપટીએ ચોળ્યો. શ્રે. ૪
 એવા અમુરતેં અનેક સંહારીયા, શસ્ત્ર બૂળને સહુ દેવ નમતા;
 અંબાના લાલ કહે આપ કીરપાયકી, કોટી ત્રીવીધ તાપ સમતા. શ્રે. ૫

૫૬ ઉડ—પ્રભાતીયુઃ.

મરતક નામુ ઇશ્વરી માણ, આરાધુ મુજ માયરે. ટેક.
 માનસરોવર તીરે ત્રીપુરા, જગત તણી જનેતાયરે;
 અદ્ભુત આંગી આપને ઓપે, યંત્રની પુળ થાયરે. ૧
 આનંદે ચોધડીયાં ગાજે, નીજ જન આવે ને જાયરે;
 પ્રીત કરી પરમેશ્વરી પુજે, દુકૃત દુર પગાયરે. ૨
 માનસરોવર નીરમળ જળમાં, પ્રીત સહીત નીત્ય નહાયરે;
 એક ચીતે આપને આરાધુ, સદૃશ કામ મુજ થાયરે. ૩
 અવર શોભા તો અતી ઘણી છે, મુજથી નવ કેહેસાયરે;
 અંબાના લાલ ભાવ ધરીને, અંબેના ગુણ ગાયરે. ૪

શ્રી રૂકમણીનો સરોવર—૫૬ ઉડ.

સરસ્વતી માતા માગુ છે માથ, આલો અક્ષર વાંચુ તે થાય;
 પ્રથમ સમરૂ દેવ મણેશ, બેહુ કરજોડી નમનું શીશ.

ગેવશ્ય મુખોને લક્ષણ બનરીસ, કૃતશ્વપુર નગરી ભેખ મરાય;
 તેમના ઘેર તે મોટી કન્યાય, પુછ્યા વિના તે સગપણ કેમ થાય.
 તેડાવો નારદ હરખજી રાય, લળી લળી લાગે ભેખમ નર પાય;
 પાટ ખેસારી બહુ માન દીધાં, ચરણ પખાલી ચરણોદક લીધાં.
 આપણા ઘેર કુંવારી એક, તણ લોકમાં કરવો પ્રવેશ;
 અન્ન વર જોઈ દેવો ઉપદેશ, એટલે ખોલ્યા રૂપેશ્વર ભુદ્ધી વિચારી
 દારીકાં નગરીમાં દેવમોરારી, જાદવકુલ દીસે કૃષ્ણ કીરપાલ;
 તેના લાલનો ન લહુ પાર, સ્વર્ગ મૃત્યુ ને પાતાલ જોહ.
 દરશનને કાજે દમે છે દેહ, અમને પુછો તો તે વર કહીએ;
 નક તમારે જ્યાં દલ રાજે, અમે રૂપેશ્વર તેડાતા સારાનો સાથ.
 અમને દેખાડી ઉજવડ વાટ, વંદરાવનમાં વેડતો ઝાડ;
 બરી આનીમાં મોખો બરવાડ, ધરડા થયા પીતા શી ભુદ્ધ જાણે.
 જે દહાડે એનો જન્મ હુવો, માત પીતાથી પડીયો ભુતો;
 નદને ઘેર ચારતો ગાય, પ્રાણે થાપ્યાં જસોદા માય
 મહીયારી કેરાં માંખણ ખાતો, ગાંધિવ પાસે ગાવાને જાતો;
 દહીં મહીનાં લેતો દાણ, સગી માશીના સોષા છે પ્રાણ.
 મથુરામાં માર્યો માવડો કંશ, સદાય ગોઝારો જાદવનો વંશ;
 સોખી સોખી તે પાખ્યો છે રાજ, તે દેખાડ્યો છે નારદે આજ
 આહીર કુલમાં આજે વડાઇ, ત્યાં કેમ દઇએ રૂઢમણી ખાઇ;
 દેવકન્યા તે ત્યાં કેમ દઇએ, સામા થઇએ તો કોઈ ખંડ લઇએ
 ભૂપને તોલે નાવે ભૂપાલ, દેવ દાનવને રાજ શીશુપાલ;
 તેના સમોવડ આપણુ બાઇ, તેવાના ઘેર કરવી સગાઇ.
 પીતાજી કેરાં વચ્ચન ઠેલી, રૂઢમઇએ લગન લખીને મેલ્યા;
 ચાલ્યા બિંમ ત્યાં જારવાર, જઈ પોહોન્યા દ્રાવડ નગર મોઝાર.

ગયા વિપ્રને હરખ્યા રાય, કુમકુમને પાટે બેસણી થાય;
 મલી સભાજન લગન વંચાય, લગન વધાઇ વિપ્રને વાળ્યા;
 જરાસંધ સરખો જીખો પરધાન, લખી કંકુતરી મેલી જન.
 કંક કદશના મોડમંધ ભૂપ, શું વખાણું તેમનાં રૂપ.
 હૃદયલગે દલનો નહી પાર સાથે સેન્યા છે ક્ષોણી અગીયાર.
 હાર્યાને હલકે ચલાવી જન, ઉડે રેણુને ઝાંખ્યો છે ભાણુ;
 હલકલતા શુરા મોરે થઇ ચાલે, જવારના કાગળ જરાસંધને આલે.
 ડુવારા પાસે કાગળ વંચાય, સામઘ્યા કેરી સામગ્રી થાય.
 એટલે રૂકમઘએ તોરી સજુગારયા, રથ જોડીને સામા હોંકારયા.
 સામઘયું કરીને વળીયા છે રાય, ડુલવાડીમાં ઉતારા થાય;
 માળીએ ચડીને રૂક્ષમણીનીરખે, ગઢની સામે તે રેણુ બહુ ઉડે,
 કેહે જો પીતાને પોજેથી દેવરાવે, સરખી સાહેલી ઓચરી સખી;
 એમ કેમ ઓચરયા ચંદ્રામુખી, જેવું રૂક્ષમણી તાહરૂં રૂપ.
 એવો નહી કોઈ દ્રાવડનો ભુપ લામડ મુખો અતી રીસાલ,
 કરડી નજરને અતી ધણો કાળ ફટ પેરી તુ રૂકમઘ્યા ભાઈ,
 હતો જાણુ ને થયો પગણુ, ખરણુ પ્રભૂ કે તજ હું પ્રાણુ.
 હરીમટ તેડાવ્યા ધર દવાર, સાંબળો હરીમટ મ.હરી વાત;
 જુગતપુરમાં જાવું માદરાજ, લાગવું ચરણે ને રાખવી લાજ;
 વીપ્ર કહે સાંબળો બાઈ, વેરી અટંગો રૂકમઘઓ ભાઈ;
 જાણે જીવતાં પાડે ખાલ, પછી શા થાએ ભટના હવાલ.
 સરખી સાહેલી સાંબળ માય, લોઝ વિના તે લક્ષણ કેમ જાય;
 આલો મુકતાદલ મંદીરમાં મેલું. કાગળ લખીને હરીભટને ઠેલું.
 ખડીઓ દોત ને લેખણુ સાધ વિનતી લખે રૂક્ષમણી બાઈ;
 આખે આંસુને નેત્રે નીધાર, પ્રથમ ધર્યો તે મચ્છા અવતાર.

વેદ જ્ઞાતા તે જ્ઞાતાના ચાર, બીજે લીધું તે કાલ્યા ૩૫;
 જેતરી માર્યો તે દાનવ ભુપ, ત્રીજે વારાહ ૩૫ ધર્યો દયાલ.
 અવની રાખી તે વદન વિચાર, ચોથે અવતારે નરસીંહ ૩૫;
 મારયો હીરણ્યા કંશ ભુપ, પાંચમે વામન ઇન્દ્રને કાજ.
 બળીને આપ્યું તે પાતોળનું રાજ, છઠે અવતાર ફરશુરામ;
 બધી પૃથ્વીમાં વાળ્યો સંત્રામ, સાતમે સાગર બાંધી છે પાજ.
 રાવણ રોળ્યો તે ભક્તોને કાજ, આઠમે નેલ્યાં તે અમને વિસારી;
 જનમો જનમની દાસી તમારી, તમો છો પ્રભુ ચતુર સુભણ.
 જનમો જનમનાં પુરો એધાણુ, લખી કંકાતરી હરીભટને આલી;
 ભટ ગયા તે ઝટ ઘેર ચાલી, વિપ્ર પોહોઝ્યા તે ધરદવાર
 સુંદર રસોષ નીપાવો નાર, આલ્યાં મુકતાફળ હરખ્યાં ગોરાણી.
 મતગમતી તે રસોષ કાધી, ઝટ જનાવી પીરસી દીધી;
 જમી ભટ તે થયા છે તૈયાર, ગામ બદાર તે વાડી મોઝાર;
 વિપ્ર સુતો તે કરાર કરી, આકાશ મારગે ઉડાવ્યો હરી.
 ઝમઝી જાગ્યો દીધું અચરજ, થું થયું હરીભટ કેઈ મૃત્યુક;
 મૃત્યુ થયું હોય તો દેખાવે, સ્વર્ગ સાથે તે તુંબડી નાવે.
 રતનાસાગર સાગર નીરમળ નીર, ભુધા જાદવના ઝંકારા તીર;
 પુછ્યા વિના તે કેમ ગતાય, કુણું નગરો ને કુણું છે રાય.
 જેને પુરચા છે અવનીના કાડ, દારકાનગરીમાં રાજ રચુછોડ;
 ચાલ્યા ભટજી તો હરખે ધાધ, પોળીયે જાતની ના કેહેવરાવો.
 સાંભળ પોળીયા વિનતી મારી આ કાગળ આપોને દેવમેરારી;
 કાગળ લખને પોળીઓ ચાલ્યો કૃષ્ણ પ્રભુને કાગળ આલ્યો.
 કાગળ વાંચીને વિપ્ર તેડાવ્યા, ભક્ષા સ્થેકા આવ્યાછો ચાલી;
 ઉડી મળ્યા તે આથમાં ધાલી, ધણા દુરથી આવ્યા માહરાજ.
 થાક લાગ્યો છે તમને આજ, ઉનાં પાણી મેલીને નવરાવો;

સારી રસોઇ તેમને કરાવો, રસોઇ કરીને થયા છે ત્યાર.
 પાછલી ખટ ધડી રહી રાત, ચતરજીવ ચઢીયા હરીભટની સાથ;
 હિતારા આલ્યા તે નવલે વાસ, હિતરી વીપ્રએ કરીછે હડી.
 રૂપમણી મોલે ગયો છે ચડી, ખમા ખમા તે માહરા તાત;
 ફટલે આવે છે જલદવનો સાથ, જુગત જલદીયા જુગત પરકાશ.
 હિતારા આલ્યા તે નવલે વાસ, સામા મુક્તાફળ રૂપમણી આપે;
 હરીભટ કેરાં તે દારીદ્ર કાપે, કુતારીની તે ત્રીનતી સાંભળો બાપ.
 અમારે પુજવા અંખીકા માત, લેધ સાહેલી પુજવા જાય;
 આડા પડદા તે શોભે છે રાય, ચાલી પોક્યાં તે અંખાના દેરે.
 પરદક્ષણા કરીને સ્તુતી કરે, માતાજી પુરજો મનના કોડ;
 વર આપજો રાજ રણુછોડ, રૂપમણી પુજે છે રૂધાડે અંગ.
 ચાંદલીયો દીસે તે વીચાહનો રંગ, સેન્યાએ બાળ્યું રૂપમણીનું રૂપ;
 મુઝાં ઢળીયા તે દ્રાવડના જુપ, કરઝાલી રૂપમણી લીધા રથમાંદી.
 જડીયાં રૂપમણી પડીયાં બંગાણુ, ગડીયાં નીશાનને જગ્યા રખવાલ;
 દુષ્ટ દ્રાવડને તો! ખમર કીધી, મહા દારણુ તે જુદ્ધ તે થાય.
 કેક રાજનાં મુસ્તક છેદાય, રણુમાં ઉડે છે રૂધીરની ધારા;
 કેક પાળાને ઘોડે અસ્વાર, નગરી જોવેને મંડાણો ધાય.
 જરાસંધ સરજો તે નાડો જાય, જલદે લુંટી તે કુતારી કન્યા;
 તેને કીધો છે જખરે! અન્યા, ઉઠ્યો રૂપમણીએ ચડાવી કાળ.
 સજી આયુધને દેતો જહુ કાળ, દુરથી દીઠો તે રૂપમણીએ બાધ;
 સ્વામી ચલાવો રથ ઝટ દર્ધ, છોકરડાં બાળીને રથ કેમ નાસે.
 બાગે જલદ તો લગની લાગે, રથ મરડી તે હિલારે રાય;
 બેગો રૂપમણી ત્યાંતોરે થાય, બોલ્યો રૂપમણીએ અઠંગ બોલ.
 કૃષ્ણે ક્યોં તે વચનનો તોલ, ચતરજીવને ચડી છે રીસ;

ચક્ર મહાવ્યું છેલ્લા શીશ, કરજોડી લાગ્યાં રૂકમણી પાય.
 કરો અપરાધ તે સ્વામી હામાય, નાગપાસથી બાંધ્યો તે રાય;
 રૂકમણી મનમાં તે અતિ અકળાય, ફટફટ માહરાં આશ્ચરે રૂપ.
 મુજ સાર તે અટવાણા બુપ, માતાજી શીદ જનમ્યાં રૂકમણીઆઇ;
 બેન સાર તે બંધાણો ભાઇ, અમને સ્વામીજી ઉચ્ચ જોવરાવો;
 રથ છોડીને રેવંત બેસારો, અણુવર રિના તે અડવીશી જન.
 આગળ દેવાશે કન્યાદાન, મોટો માંડવો ધાલ્યો મોરારી;
 મને હરખ બહોરો છે ભારી, માંડવે ચાવો ફેફળ પાન.
 માગણુને આપો તે ધન કરાં દાન, ગુજરાત દેશને મીઠામાં વાસ;
 શલોકો કહે ગંગારામદાસ, રાજમારગ ને ચૌટા નીવાશી.
 શલોકો કહીને બોલીયા આશી, પ્રભુએ પુર્યા તે ભકતોના કોડ;
 એદવાર બોલો શ્રી રાજ રણુછેડ.

વટલ્યા હોટલે હિંદુ.

ગઝલ ૧.

- અરે ચેતો તમે આર્યો, વટલાવ્યા હોટલે હિંદુ;
 સુધારાનાં ગયાં કાર્યો, વટલ્યા હોટલે હિંદુ. ૧
- ઉદાસી દીક્ષથી ફરતા, સ્વદેશી કાર્ય નવ કરતા;
 સદાયે ચાહને વરતા, વટલ્યા હોટલે હિંદુ. ૨
- નહિ ત્યાં નાત કે જાત, નિરંતર ચા તણી વાત;
 બની જાણે નવી નાત, વટલ્યા હોટલે હિંદુ. ૩
- સગો ચા દેવનો ખીસ્કુટ, સદાયે સંગ છે અખુટ;
 પડી તે પર લુંટા લુંટ, વટલ્યા હોટલે હિંદુ. ૪
- ચાહ બાહણ અને કાળી, કરે મુખવાસ થઇ ટાળી;
 પછી એ જાતને બોળી, વટલ્યા હોટલે હિંદુ. ૫

ઉભા ત્યાં નોકરો રહે છે, પધારો સાહેબો કહે છે;
 પછી પૈસા હરી લે છે, વટલ્યા હોટલે હિંદુ. ૬
 ઉડાવ્યું હોટલે નાણું, ઉંચું અપાય છે ખાણું;
 સહુનું એક છે બાણું, વટલ્યા હોટલે હિંદુ. ૭
 અરે ચેતો અરે ચેતો, પ્રીય આર્યો તમે ચેતો;
 સ્વદેશી આ વચન કહેતો વટલ્યા હોટલે હિંદુ. ૮

અગાડયો દેશ ખીડીયે.

ગજલ ૨.

સ્વદેશીઓ તમે સુણો અગાડયો દેશ ખીડીએ;
 ગયા વિદ્વાનના ગુણો, અગાડયો દેશ ખીડીએ. ૧
 ખીડી દેખાવમાં છોટી, તથાગી દુગુર્ણો મોટી,
 કરી અવગુણ તે કોટી, અગાડયો દેશ ખીડીએ. ૨
 પડે ચાંદી કલેઝમાં, હડીમોનાં ચડે નામાં
 સ્વદેશી મુખ નહીં આમાં, અગાડયો દેશ ખીડીએ. ૩
 ટળે મુખની મનોહરતા, સંખુધી જન્મ વધે જડતા;
 છતી આંખે કુવે પડતા, અગાડયો દેશ ખીડીએ. ૪
 સીગારેટો સદા ભાવે, ડાંગ્રા નાણાં ભરો લાવે;
 વિના તે એમના આવે, અગાડયો દેશ ખીડીએ. ૫
 દુકાનોની વધી રોજ, યુવાનો તો અને મોજ;
 સીગારેટો કહે લ્યોજ, અગાડયો દેશ ખીડીએ. ૬
 અને ક્ષય રોગનો ભોગી, ખીડીનો ધુમ્ર આરોગી;
 વિચારો ના થશે રોગી, અગાડયો દેશ ખીડીએ. ૭
 અરે ચેતો ખીડી ચારો, ખીડીથી તો સદાકારો.
 કરો દાલમાં જીવીયારો, અગાડયો દેશ ખીડીએ. ૮

કુસંપે કેર વરતાયો.

ગઝલ ૩.

- જુઓ આ હિંદની માંહે, કુસંપે કેર વરતાવ્યો;
 દશા ભુરી થઇ એવી, કુસંપે કેર વરતાવ્યો. ૧
 કુસંપે કારવો પડતી, દશામાં આવીયા તે જો.
 કળીનો કાળ લાંથી છે, કુસંપે કેર વરતાવ્યો. ૨
 ગયા છે પ્રેમના રસ્તા ગરીબી આવીયા દુખો.
 ગયાં કપટી સહુ મનડાં, કુસંપે કેર વરતાવ્યો. ૩
 પૃથુ જયચંદ્રના વેરે, ગયાં રજપુતનાં રાજ્યો;
 ખરે એ હિંદ દુદ્દેવે, કુસંપે કેર વરતાવ્યો. ૪
 કુસંપે થાય સહુ કુડે, વિચારી જગતમાં જુઓ;
 સુસંપે તો થશે રૂડુ, કુસંપે કેર વરતાવ્યો. ૫
 કુખુધીથી કુસંપો છે, કુસંપે જુદમ આવો શો;
 બિખારો હિંદમાં ભટકે, કુસંપે કેર વરતાવ્યો. ૬
 ખનીને આર્થ હે શાશ્વા, ધરોને દીલ સુસંપો;
 રહે એથી પ્રભુ પક્ષે, કુસંપે કેર વરતાવ્યો. ૭
 અહો હે ભારતી દેવી. તનુજો પર દયા કરજો.
 સુખુધી સર્વને આપો કુસંપે કેર વરતાવ્યો. ૮

મધુએ માપ ના રાખ્યું.

ગઝલ ૪.

- સુણો આર્યો વચન મારાં, મધુએ માપ ના રાખ્યું;
 સદા સેવન કરનારા, મધુએ માપ ના રાખ્યું. ૧
 મધુમાં છે અનાચારો, અરેરે આર્થ વીચારો;
 પડ્યો ખોટો જુઓ ધારો, મધુએ માપ ના રાખ્યું. ૨

પીવાથી ચીતબ્રમ થાએ, કરેલાં પુન્ય પણ જાએ;	
દુઃખો ચોપાસ વિંટાએ, મધુએ માપ ના રાખ્યું.	૮
નહી કરવાં ધરે ભોજન, રાખે છે મધુમાં મન;	
જગાડે હસ્તથી એ તંન, મધુએ માપ ના રાખ્યું.	૪
મધુ એ છે સુખો હરતા, દરીદ્રોને દુખો કર્તા;	
કુબુધીએ અરે મરતા, મધુએ માપ ના રાખ્યું.	૫
વળા લે ગ્લાસ વીરકાને, રૂપેયો આપીને દિનો;	
પડી કુટેવ સહુ દીનો, મધુએ માપ ના રાખ્યું.	૬
મધુ પીનાર છે પાપી, કુબુધી દીલમાં આપી;	
અરે સુબુધી તો કાપી, મધુએ માપ ના રાખ્યું.	૭
જનીને આર્ય હે શાશ્વા, પીએ ખાએ ઉંચા ખાશ્વા;	
મધુમાં ગુણ શું જણ્યો, યધુએ માપ ના રાખ્યું.	૮

તમારો ગર્વ ખોટો છે:

ગજલ ૫.

કરે છે ગર્વ લોકો જે, સદાએ કષ્ટ પામે છે;	
અહંકારો નહી છાને, તમારો ગર્વ ખોટો છે.	૧
ગણાએ નામ રાલણનું, હતો લંકાગઢે રાજ;	
કાષા સહુ દેવને કેદી, સમુદ્રોએ મુકી માજ.	૨
ગુંથાવે હાર ઇંદ્રથી, ખનાવ ધોળી કપાનુ;	
ભરે પાણી ખીજ દેવો, ધરે નિત્યે દીપક બાનુ.	૩
હરાવે સેવ દેવોથી, હતો ગર્વિષ્ટ તે પોતે;	
તે હંકારી જન્યાથી તે, ગયો છે મર્તમાં જો તે.	૪
હતો એવો જે જલવંતો, પ્રજાએ ગર્વ બાગ્યો છે.	
લક અવતાર તે પોતે, તમારો ગર્વ બાગ્યો છે.	૫
કુવાથી ગર્વ શું થાયે, તજાવો તેથી મોટાં છે;	

હશે તેથી નદી મોટી, તમારો ગર્વ ખોટો છે. ૧
 વધે અભીમાન જે વખતે, કરો ઉચી તમે દ્રષ્ટી;
 જશે એ ગર્વ તુમારો, નિહાળો આ બધી સૃષ્ટી, ૭
 વિવેકી ગર્વ નવ ધારે, અમારાથો એ મોટો છે;
 અહંકારો નહીં છાજે, તમારો ગર્વ ખોટો છે. ૮

ગજલ ૬.

રૂડા એ ગામ ખારામાં, જગ્યા છે જાણીતી જમી;
 ખીરાજે મહંત પદવીએ, મહાદેવપુરીએ સ્વામી. ૧
 દયાળુ સ્વામીજી સારા, વળી એ જ્ઞાનમાં પુરા;
 લઘુવય છે હજુ તોપણ, સદા સત્કાર્ય કરનારા. ૨
 સદાએ જ્ઞાનની વાતો, મુખેથી એજ ઉચરતા;
 વળી એ સંત સાધુનો, સમાગમ તો સદા કરતા. ૩
 જગાની દેવ સેવા તે, સદાજ કર પુરી કરતા;
 અખાડે કાષ્ઠ આવે તો, સદા સનમાન તે કરતા. ૪
 બળેવેકાવડે ચાલી, કુલિ તો હાથમાં ઝાલી;
 ધર્મની ઉંચ સંજાળી, અખાડામાં રહ્યા માલી. ૫
 મહંત શ્રીના ગુરુભાષ, જીવાપુરી ધણું જીવે;
 સહુનો પ્રેમ આદરથો, સદા સનમાન તે કેવો. ૬
 અહો શ્રી અંબીકા માતા, મહંતશ્રીનું રૂકુ કરજો;
 કથે છે દાસ ગંગારામ, વિનંતીને દીલે ધરજો. ૭

ગજલ ૭

કરે નિંદા અમારી કા, અમેને છે નહિ પરવા;
 કરે મહેનત બિચારા તે, અમારા પાપને હરવા.
 લઈ પૈસા અને ધોખી, અમારા વચ્ચે ધોતા;
 વિના પૈસે જનો એવા, અમારા પાપને ધોતા.

હશે જે ખાયલા પોતે, અગર ધંધા વિના ફરતા;
 અદેખા એકઠા થઇને, ઝીવર નિંદા અરે કરતા. ૩

કરીને કુચલી એવી, અવરનાં ધર ભગાવે છે;
 નથી કંકાસ જે ધરમાં, તહાં ટંટો જગાવે છે. ૪

જગતમાં સહુ જન સારા, કબુધી ના બહુ ખ્યારા;
 નરકે તેજ જનારા, કથેછે દાસ તુમારા. ૫

ગજલ. ૮

પ્રતાપી કે પ્રભુ ખ્યારા, મને આધાર છે તારો;
 ભાવેથી ભાન દે સાડ, પ્રભુ હિદ્દાર કર મારો. ૧

તમારૂં શરણુ મેં લીધું, ભરૂંસો એક છે તારો;
 ગરીબ પર ખ્યાન છો ખ્યારા, ભલા શું વાંક છે મારો. ૨

રૂબ મેં આપની લીધી, પછી સંસારમાં આવ્યો;
 ગગનમાં જાંદગી ગાળી. હવે હરિ રસ મુને ભાવ્યો, ૩

નેતા છો આપ સહુ જગના, સહુનેસ્થાન સુત દીધું;
 સકળ સંસાર છે સુખીયો, ભલા મેં શું છુરૂં કીધું. ૪

ગરીબની અરજ આ સુણીને, સ્વામીજી ખ્યાનમાં ધરજો;
 રખડતા દીન જનની હો, સપાટે સહાયતા કરજો. ૫

ચુરના શબ્દપર ચાલી, ધણી સંકટ સહન કીધા;
 અંખેના ચરણમાં મળવા, બહુ બહુ દુખડાં લીધાં. ૬

ઇસવીસન ઓગણીશો, સાલ ઈઠિયોતેર તણી ચાલે;
 કરી મેં ચોપડી તે દી, ધરી હૃદયે ધણો બહાલે. ૭

ઝીરણુજીવી રહો વાચક, વદી વાણી આ તમ દાસે;
 કથેછે દાસ ગંગારામ, બજે તે પરમપદ પાસે. ૮

ગજલ. ૬

ધરમ તો આપનો પાળો, તજ નવા ધર્મનો ધારો;
 રઘુપતી ઉરમાં જાણો, અંખેનું નામ સંભાળો. ૧
 મળ્યો આ મનુષ્યદેહ મેઘો, મુખ તું જાણુ નહીં સેધો;
 દાખલ થવા સ્વર્ગમાં ધારો, અંખેનું નામ સંભાળો. ૨
 બાલાપણુ ખેલમાં ખેલો, યુવાની રામાશું મોહો;
 વાયદો નજીક છે તારો, અંખેનું નામ સંભાળો. ૩
 સહુ રહો સર્વદા સંપી, રહે જોમ સાથમાં પંખી;
 વહેલો વાયદો તારો, અંખેનું નામ સંભાળો. ૪
 લગાવો અંખાસેં પ્રીતી, ચલાવો કુળની રીતી;
 ભજવો આપનો ધારો, અંખેનું નામ સંભાળો. ૫
 દાદાની રીતીને જાણો, ફેંનશીમાં નહીં મળ માણો;
 સહુ શુભ રરતે પગ ધાલો, અંખેનું નામ સંભાળો. ૬
 મુસંપે સર્વદા સાર, વીણે કહેવું તે માર;
 ખીજે નહિ શાન્તિ ઉરધારો, અંખેનું નામ સંભાળો. ૭
 રમતમાં શું રહ્યા રાચી, મનુષ્ય દેહ નહીં મજે પાછી;
 અંખાના લાલને તારો, અંખેનું નામ સંભાળો. ૮

નવીન વરસોના કુંડળીયા.

સંવત ૧૯૭૮ સને ૧૯૨૧.

બાવી બાપુ બવણુ સો, સમઠી અઠોતર;
 જની રાજવર સતાસમે, વસુ વિકાસે વેર.
 વસુ વિકાસે વેર, ફેર અંગીરા આયે;
 આસુ ચંદ્ર આકાશ, ગણીત રાંકે શામ્રાયે.

(૫૪)

કહે સુ શંકર સત્ય, જગત જન આરત બાવી;
સમય આધાર ન સોય, ભવણુ અભ બાપુ બાવી.

ટીકા.

પૃથ્વી પ્રગટે, દુશ્મન જાગે, રોગ થાય. છટોતેર માસને શની
છે. વેર જાગે, આસોમાસમાં ચંદ્રગ્રહણ છે. અંગીરા સંવત્સર છે.
વાયુ, જળ, અગ્નીની હરકત થશે, હીમની ખીક. હિતરમાંથી તો-
જ્ઞાન જાગશે

સંવત ૧૯૭૬ સને ૧૯૨૨.

ઝોગણુએસી આવતાં, બધા બુધ નૃપ વર્ષ;
રાહુ રવીહિ રૂઢી, દેખો બાહુ દર્શ.
દેખો બાહુ દર્શ, પર્શ ઘટી પાંચ પ્રમાણે:
ખપર ખલકમે ખેલ, તેલ તુપત'અકી તાણે:
કહે સુ શંકર સત્ય, પ્રવર્તે સંવત્સર પેશી.
સાતમાં શ્રીમુખ નામ, આવતાં ઝોગણુએસી.

ટીકા.

ઝોગણુએસીની સાલમાં બુધ રાજ છે. બાદરવામાં સુર્યગ્ર-
હણ થશે. મરકાનો રોગ થશે તેલ અને ઘી તણાશે. સંવત્સર
સાતમાં છે તે સારો છે.

સંવત ૧૯૮૦ સને ૧૯૨૩.

આયા એસી અવનીયા, પાયા કે પિછાન;
આયા વરન વીશ્વમે, ધસ્સર મોધા ધાન.
વરસર મોધા ધાન, બાન વર્ષકા જુપા;
બજુત સંવત્સર બાવ, કુત્રી તોય વધહી કુપા.

(૫૫)

કહે સુ શંકર સત્ય, શશીમાં સંકટ સેશી;
નાદ ધટી નીરધાર, વર બુધ આયે ઝેંશી.

ટીકા.

ઝેંસીની સાલમાં અનાજની મોંઘવારી. રાજ રવીછે. સંવ-
ત્સર ભાવ છે. વરસાદથી કુવામાં જળ વધશે. ચંદ્રગ્રહણ છે. નવ
ધટીનું પરજ છે.

સંવત ૧૯૮૧ સને ૧૯૨૪.

અંત સમઢી સમજ્યો, અંતે જરનુ ખ્યાલ;
ઝેકાશીકા આવતાં, મંદ હોય મૈયાલ;
મંદ હોય મૈયાલ, કાલને કરડા કહેશે;
માધ આવણુ દો મખ્ય, શશી શીર શંકટ સેશે.
કહે સુ શંકર સત્ય, યુવા આખર કે અંતે;
ધર નર ધારે ધીર, સમજ્યો સખઢી ચીતે.

ટીકા.

ઝેકાશીની સાલમાં શની રાજ છે. કાળ નથી, પણ કરવડુ
છે. માઠા અને આવણુ માસમાં ચંદ્રગ્રહણ છે. આ સાલમાં વરસ
સંવત્સર છે, તે અંતે ધીરજ થાય.

સંવત ૧૯૮૨ સને ૧૯૨૫

ચીત ઈર્ધ સખઢી સુણો, જરનુ ખ્યાસી વીર;
બુધ અને નૃપ વર્ષકા, વરસે વીરવે વાસ.
વરસે વીરવે વાર, કારે કલ્હી શાકમાને;
આવણુ મુઢી જે ચંદ, દસે પોસે મદતેરા
કહે સુ શંકર સત્ય, મનુષ મન મોઠ બઢેમે;
ધાતા દસમે ધાર, સમજ્યો સખઢી ચીતે.

(૫૬)

ટીકા.

ખ્યાસીમાં રાજ્ય યુધ છે. જગતમાં વરસાદ થશે. રાજ્યનો અમલ ઘટે. શ્રાવણ અને પોસમાં ચંદ્રગ્રહણ થશે. માણસમાં હર્ષ થશે ધાતાની સુખોષ અંવસર છે. આ સાલે દેશના કાષ્ટ ભાગમાં કહેવરાવશે.

સંવત ૧૯૮૩ સને ૧૯૨૬.

તપાસી ખતીયા તાસીકી, ખાશી રાસી નાહિ;
ચંદ્ર રાજહે સાલકા, ગ્રહન જોગ નૈગ્રહી.
ગ્રહન જોગ નૈગ્રહી, થાય મરકીકા થાને;
હિંગન ધુમા આકાશ, ધરા શીરતી પનધાને.
કહે સુ શંકર સત્ય, નરા દુખ વીપતી નાશી;
ધનુષ અગીયારે સત્ય, તાંશીકી ખાત તપાશી.

ટીકા.

તાશીની સાલ ખાશી રાજ્ય ચંદ્ર છે. ગ્રહણ નથી. મરકી પ્રથમ જણાશે. હિંગન ધુમાનામ પુંછડા સહીત તારો હિંગશે. અનાજ નીપજે ધનુષ સંવત્સર છે તેથી દુઃખ થાય નહી.

સંવત ૧૯૮૪ સને ૧૯૨૭.

ચોરાશીકી ચીત ધરો, રવી બચે વર્ષ રાય;
ખૌધાન્ય આવે ખારામાં, રાશી રવી સહુ ન સાય.
શશી રવી સહુ ન સાય, થાય પીડા કે થાને;
જનની કમતી જલદ, કૌતક હો સુકાણુ કાને.
કહે સુ શંકર સત્ય, તત્વ હે કાયા તાકી;
શહીરાહો જગમે રાડ, ચીત ધરો ચોરાશીકી.

ટીકા.

ચોરાસીમાં રવી રાજ્ય છે. ગ્રહણ નથી. ખૌધાન્ય સંવત્સર છે

પૃથક પીડા છે. વરસાદ કાંઈ વધારે ને કાંઈ થોડો. સાલમાં કાંઈ નવો ખનાવ સાંભળવામાં આવે રાજની રાડ જણાશે.

સંવત ૧૮૫ સને ૧૯૨૮.

પરખ્યા પ્રીછા પંચાશીકી, નરખ્યા સમય સોનીક;
નરખ્યા રહે ન તોયકી, જરકી જીમુત જીક
જરકી જીમુત જીક, ઠીક સુર ગુર નૃપ વર્ષ;
આસો માસ અમાંસ; દગુદીન કરજીધ દરસે.
કહે સુ શંકર સત્ય, વીશ્વમે વરસે વરખ્યા!
હરખ્યા પ્રમાથી ક્રાય, પંચાશીકી દેખો પરખ્યા.

ટીકા.

પંચાસીની સાલમાં સમય સારો છે. વરસાદની તાણું રહેશે. નહીં પણ જીમુતનામ વરસાદ ખુબ ઝીકશે ગુર રાજ છે. આસો માસમાં ગ્રહણ છે. સંવત્સર પરમારથી છે તે સારો છે.

સંવત ૧૯૮૬ સને ૧૯૨૬.

સાલ તપાસી છયાસીની, ખાસી શશી નાહી;
વાંચી વીરલા વીચારતે, મુકર કરો મનમાંહી.
મુકર કરો મનમાંહી, થાકી જીધ રાજ વરસે;
ચૈતર સુર રાહુ સંજેગ, દેશ આનંદો દરસે.
કહે શુ શંકર સત્ય, ભાવ પીઠ ન આકરી બાસી;
વિક્રમ વરતે વિશ્વ, છયાસીકી સાલ તપાસી.

ટીકા.

છયાસીની સાલ સારી છે; તે વીર પુરુષોના મનમાં મુકર વાત જાણીને રાજ જીધ છે. ચૈત્ર માસમાં ગ્રહણ છે. પણ તે બીજા દેસે દેખાશે વિક્રમ સંવત્સર છે. પીઠબજાર આકરી નથી.

સંવત ૧૯૮૭—સને ૧૯૩૦

સાધારણ સો સમયકો, વરસે વીશ્વે કાલ;
શાસે ગુન બે રચંદ તે, સત્યાસીદી સાલ.
સત્યાસીદી સાલ, ભુપ બુધ બન્યા તે વરસે;
સીત સમીરા સંક, ભુવીગદ શીલી ભરખે.
કહે સુશંકર સત્ય, તુગી પ્રાવીટ વસે તોય;
આખર નર આનંદ, સમયકો સાધારન સોય.

ટીકા.

વરસાદ થશે. વરસ સમધારણ, પણ આખરે માણસ આ-
નંદ રહે તે બુધ રાગનું ફગણે. ટાઢને પવનનું જોર; સીતળાથી
બાળક મરે.

સંવત ૧૯૮૮—સને ૧૯૩૧

વર્ષ અઠ્યાસી આવતાં, બચે બ્રુવ વર્ષ ભુપ;
મોઘા કરસુ મેઢની, તાળ તીલ તુલ તુપ.
તાળ તીલ તુલ તુપ, ધુપર વીધ મહી ધરસે;
ચૈત્ર બાદુકા ચંદ્ર, ખલકમેં વૃષ્ટી ખાશી.
કહે સુશંકર સત્ય, દગુયત દધીસુત દરસે;
ચીત્ર બાનુ તે સાલ, આવતાં વર્ષ અઠ્યાસી.

ટીકા.

અઠ્યાસીમાં રાગ શુકર છે. મેધિયારી જણાશે. તલ, ૩ ને ઘી
તાળં થશે. તડકો પડશે. ચૈત્ર ને બાદરવામાં ચંદ્રમહણ છે વર-
સાદ સારો થશે.

સંવત ૧૯૮૯—સને ૧૯૩૨

નર રહે નીધડકને વાસીમે, કડકન કહીયે કાય;
થડકન દુખાંખર દેશમે, શશી સુત રાગ સોય.
શશી સુત રાગ સોય, કોષ ગ્રહ નહી મકરકે;
ભાદુ પુનમ બેદ ખેદ, ધટીનંદ જળજરકે.
કહે સુશંકર સત્ય, શુભાનુ સતરમા શુભ છે;
દુખરૂઝ કરહી દુર, નેવાસીમે નીધડક નરને.

ટીકા.

નેવાસીમે નીડર રહેવું. કાળ નથી. રાગ ભુષ છે. ચંદ્રગ્રહણ
છે. ભાદુ પુનમે નવ ધટી દેખાશે. સુખી લોકો થશે.

સંવત ૧૯૯૦—સને ૧૯૩૩

નીચે ધારો નેવુંકી, ચંદ્ર વરસ સીરદાર;
તારણ સંવસરતા સમે, વરસે વાર અપાર.
વરસે વાર અપાર, શ્રાવન રવી રાહુ સાસે;
મહા મંગળ અમાંસ, દગુદીન નૈ દેખાશે.
કહે સુશંકર સત્ય, વીશ્વમાં એવો વારો;
દાઢ ડાડકા દરદ, નેહિકી નીચે ધારો.

ટીકા.

નેવુંની સાલમાં ચંદ્ર રાગ છે. તારણ નામ સંવત્સર છે. વ-
રસાદ ધણો થશે. શ્રાવણ માસમાં ચંદ્રગ્રહણ થશે ને માહ મા-
સમાં સુર્યગ્રહણ થશે પણ આપણને નહી દેખાય. દાઢ હીમ ગ્ર-
હનો ભય.

સંવત ૧૯૯૧—સને ૧૯૩૪

સાલ એકાલું આવતાં, બગુ હોય વરસ જુપ;
પેખો સંવત્સર પારથીવ, ઓગણાશીયે અનુપ. •
ઓગણાશીયે અનુપ, ધુપ ધગત ધન ધરશે;
પોસ અસાડી ઉભય, પુનમ શશી દગુવે પરસે.
કહે સુશંકર સત્ય, ત્રાસ તરકર તે ટાણું આવે;
જન આરત જગ જાણું, આવતાં સાલ એકાણું.

ટીકા.

એકાણુંની સાલમાં રાજા શુકર છે. વરસ સાડ છે. તડકો બહુ ને વરસાદ થશે પોસ અને અસાડે ચંદ્રગ્રહણ થશે. ચોરનો ભય થશે; રોગ ચાલશે.

સંવત ૧૯૯૨—સને ૧૯૩૫

ખાન બઆણું બાણુંકો, જાણું ગુરૂ ગમ જોષ;
ટાણું વ્યયનું તે સમે, આણું અનુભવ ઓઈ.
આણું અનુભવ ઓઈ, હોય ગ્રહ ન આકાશો;
પોસ પુનમ વરસ, ગીલત ઘડી અવૃખ ઝરસે.
કહે સુશંકર સત્ય, ધ ધધર ઉતર ધુકાણું;
સુરગુરૂ વરસકા હય, બાણુંકો અતીયાં બઆણું.

ટીકા.

બાણુંની સાલમાં ગુરૂગમ જાણો કે વરસ સાડ છે. પોસ મા-સમાં સુર્યગ્રહણ છે. ઉત્તરમાંથી ધંધ જાગશે માટે ચેતતા રહેવું.

સંવત ૧૯૯૩—સને ૧૯૩૬

તાણું આયા તા સમય, જુપ બયા કે ભોમ;
દશ જેઠી રીન કરગ્રહે, સંજોગ રાહુ સોમ.

સંગેગ રાહુ સોમ, અસાહકી પુનમ આતે;
 છુમ્મત જરહી જગતમે, ઠોરકા થોડા થાન.
 કહે સુશંકર સત્ય, જગત કણુ મોંધા બાણુ;
 સર્વજીત સંવત્સર સાલ, તા સમય આયા તાણુ.

ટીકા.

તાણુમાં મંગળ રાગ છે. જેઠમાં સુર્યગ્રહણ છે. અશ્વાડી
 પુનમે ચંદ્રગ્રહણ છે. વરસાદ સારો થશે. અનાજની મોંઘવારી થશે.

સંવત ૧૯૮૪—સને ૧૯૩૭

સાધારણુ સો સમજ્યો, ચોરાણુકી સાલ;
 તો જરધર સરવર બરે, શશી વરસ શીરદાર.
 શશી વરસ શીરદાર, બાર નૈ દગુશશી બાનુ;
 જવ નહ વનકા જોર, ઠોર હોય કષ્ટ કહેવાનું.
 કહે સુશંકર સત્ય, કવી જવર કયાહે કારણુ;
 સર્વ ધારી સો ચરત, સમજ્યો સો સાધારણુ.

ટીકા.

આ ચોરાણુમાં વરસાદ બહુ થશે. રાગ ચંદ્ર છે. ગ્રહણ
 નથી. રોગ ચાલશે.

સંવત ૧૯૮૫—સને ૧૯૩૮

પપ્પુ પંચાણુ પ્રથમસે, આગુ બર્યા અનીક;
 સો સમે અજ ચલ ગયે, નીરખો આયા નીક;
 નીરખો આયા નીક, બીક નૈ વર્ષ જુરાહી;
 અધીપતી હિસ્તા આપ, ગ્રહી કાતીચંદ છોહી.

(૬૨)

કહે સુશંકર સત્ય, તયન અન્ન ઉત્પન ટાણું;
વારોધી ડરકા ડાઢ, પ્રથમ સો પેખ પંચાણું.

ટીકા.

ગયો પંચાણુવો કાળ હતો પણ આ સગાળ છે. રાજ્ય શુ-
કર છે. કારતીકમાં ચંદ્રગ્રહણુ છે. વરસાદ બહુ થશે.

સંવત ૧૯૬૬ સને ૧૯૩૯.

સુબીક્ષ હોશે છનવો, ઘેર ઘેર અતી આનંદ,
ભોમ વરસકા લુપતી, રાજ રાજ વીગ્રહકા ફંદ;
રાજ વિગ્રેકા ફંદ ચંદ વૈશાખી શાસે,
અશ્રુ ઘટી અનુમાન, નવા તે નખતા થાશે;
કહે સુશંકર સત્ય, પ્રસુ ન અકાલી વીકસે;
સો વીશે વિકતી સોય, છનવો હોશે સુબીક્ષે;

ટીકા.

છનવાની સાલમાં ધર ધર આનંદ થશે, રાજ્ય મંગળ છે.
રાજ્યઓમાં ફંદ જગશે. વૈશાખમાં ચંદ્રગ્રહણુ થશે, કોઇ નવો બ-
નાવ જનશે. પુલ રત વીના ઉધડશે વરસાદ સારો છે.

સંવત ૧૯૯૭ સને ૧૯૪૦.

સાલ સતાણું સોધતાં, મયક વર્ષ મહીપાલ;
પશ્ચીમ પાવસ પેખલે, મહીખી મસ્તા માલ;
મહીખી મસ્તા માલ, કાલ નર કહે ન કોઇ;
તરણુ સરણુકા સુખ, દુઃખદવ પુરવ હોઇ;
કહે સુશંકર સત્ય, નવીન કોઇ નીરખે નાણું;
ખર ધર અનળ અનીલ શોધતાં સાલ સતાણું.

ટીકા.

આ સાલે રાગ ચંદ્ર છે. પશ્ચીમ દ્વારામાં વરસાદ થશે તો સૌ મરતાન બનશે. કાળ નથી. પુર્વમાં દુઃખ છે. આ સાલે નવું નાણું દેખાશે અઝી વાયુનું જોર થશે.

સંવત ૧૯૮૮ સને ૧૯૪૨.

અંતે રૂડા અઢાણુવો, શુકર બયે સીરદાર;
સંવત્સર આતા છવીશમા, નંદનનો નીરધાર;
નંદનનો નીરધાર, વાર ગ્રહ નત્રાં ગ્રાસે,
અર્ક બાદુ અમાસ, સુદી પુનમ પણ સાસે;
કહે સુશંકર સત્ય, સુધડ નર ધારો અંતે;
ફાગણ પુનમ ફરે, અઢાણુવો રૂડા અંતે.

ટીકા.

અઢાણુની સાલમાં રાગ શુકર છે. બાદરવામાં સુર્ય ને ચંદ્ર-ગ્રહણ છે. ને ફાગણમાં ચંદ્રગ્રહણ છે. વરસાદ સારો થશે.

સંવત ૧૯૮૯ સન ૧૯૪૨.

નરબે એ વર્ષ નવાણુવો, કુવીશ વર્ષ કુજ;
મે વરસે દર સેદની, રાડ દીખણુ નર રજ;
રાડ રીખણુ નર રજ, જુજ જન જવર ધર બાહી;
શશી રવી રહે ન શંકા, ગગન તે રાહુ ગ્રાહી;
કહે સુશંકર સત્ય, દની કોઈ દેશમે દુરમે;
વિજય એ વારા વિશ્વ. નવાણુવો વરસ એ નરબે.

ટીકા.

વર્ષ નિરભય પાયો છે. વરસાદ થશે. દુઃખ દળાશે. રાજ્ય મંજળ છે. રોગ આલશે ને ભય જણાશે વરસાદ થશે.

સંવત ૨૦૦૦ સને

સૈકા આયો તા કી સમે, રવી વરસકા રાય;

અકાં ગહે અશાડકા, દેશ એહિ ન દેખાય.

દેશ એહિ ન દેખાય, સાકે ફેર શ્રાવનચંદા;

અશુધટી અનુમાન મહીપતી કહા કે મંદા

કહે શુશંકર સત્ય, મોહે મન અંતે મહીકા.

• રખો ધર્મ એ ધ્યાન, તાહી સમે આયો સૈકા.

ટીકા.

સૈકામાં સુર્ય રાજ છે. આકાશે સુર્યગ્રહણ થશે. દેખાશે નહીં; શ્રાવણમાં ચંદ્રગ્રહણ થશે; વરસ રાશી અંતે આનંદ થશે. ધર્મમાં ધ્યાન રાખવાથી સુખી થશે; એજ. (આ કુંડળીયા જગત માટે બેટ આવેલી તે આ ચોપડીમાં દાખલ કર્યા છે.)

કળિયુગનાં કર્મ.

કલીયુગ એવો આવીયોરે, થયો વીરોધ અપાર;

જગતમાં ઝગડા જગીયા, નથી કાષ્ટને વીચાર. કં ૧

જાડાં તે લુગડાં જાતાં રહ્યારે, થયું ઝીણાનું જોર;

ગોદડાના ગાભેથી ગયાં, પૈસા લાઇ ગયા ચોર. કં ૨

ફેનસીમાં સરવે મોહી રહ્યારે, આખર ફના તો થનાર;

દેશી ને માન નવ આપીયું, લાજ વીનાનો ગમાર. કં ૩

જમીનમાં નીપજ નહીરે, ધણા કાળ તો દેખાય;

ફુપી ફુનીયાં થઈ આ સમે, તોય ફેનસી ન જાય. કં ૪

રાધેલાં અજ વેચાય છેરે, થયું હોટલોનું જોર;

નાટક વીના તો ચાલે નહી, તે તો ફેનસીનું જોર.	૩૦ ૫
અનાચારો બહુ આદરે, ઘોડા ગાડીમાં જાય;	
મોટર વીના તો ચાલે નહી, જોડા પહેરીને ખાય.	૩૦ ૬
નણ્યા રૂપાનું જાતું રથું, અતીશે નોટાનું જોર;	
અખીમાં કૈક બળા ગઈ, કૈક ખઈ ગયાં દોર.	૩૦ ૭
ગાયોની હત્યા બહુ થઈ, બળદ મોઢા વેચાય;	
દુધાળા બેસો લઈ ગયા, દુધ છોકરાં શું ખાય.	૩૦ ૮
મલાઈ કાઢવા આવીયારે, દુધ મોઢાં વેચાય;	
ખોળ્યું તે ઘૂત જડે નહી, હવે મેઝાન શું ખાય.	૩૦ ૯
વેશ્યામાં પૈસા ગમાવતારે, જોયા નજરે અપાર;	
દીવાના દારૂ બહુ પીયે, કાણુ માતા કે નાર.	૩૦ ૧૦
પુન્ય ધાતાજે જતું રથું, પાપ નજરે દેખાય;	
લક્ષ્મી લુટાણી લોકોતણી, પૈસો એક ન દેખાય.	૩૦ ૧૧
અધરમ વાણીયે આદ્યોરે, બ્યાજ લેવા અપાર;	
દુનીયાં બધી તો કુખી ગઈ, સત્ય કાણુ તો જોનાર.	૩૦ ૧૨
લોકોમાં સહુ લાલચુરે, લાંચ હમેશાં તે ખાય;	
દુનીયાં દીવાની બની ગઈ, કાંઈ સારૂ ન દેખાય.	૩૦ ૧૩
રહિયત પોકારે રાજમારે, દુઃખ કાપો મહારાજ;	
દુષકાળ કરમે આવીયો, તગાવી લેવાને કાજ.	૩૦ ૧૪
દુઃખ વેડીને કાળ કાઢીયારે, વર્ષ ફીક તો દેખાય;	
સરકારી દેવું ભરી રહ્યા, તોય ફેનસી ન જાય.	૩૦ ૧૫
ગાય શીખેને સાંભળેરે, કળાયુગનો વીચાર;	
દાસ ગંગારામ વીનવે, ધન્ય બાપજીનો સાર.	૩૦ ૧૬

નરસીમહેતાની હુંડી.

મારી હુંડી સ્વીકારે મહારાજરે, શામળા ગીરધારી;
 મારી હુંડી શામળીયાને હાથરે, શામળા ગીરધારી.—ટેક.
 સ્થંભ થકી પ્રજા પ્રમદીયા, વળી ધરીયાં નરસીંહ રૂપ;
 પ્રહલાદને ઉગારીયોરે, વહાલે માર્યો હરથાકંથ ભુપરે. શા. ૧
 નેજામાંથી બળતાં ઉગાર્યાં, મંજારી કેરાં ચાર બાળ;
 ટીંટોડીનાં છડાં ઉગારીયારે, હરી હેતે થયાછો રખવાળરે. શા. ૨
 વાણીયાને વીમાસણ થયું, ન કર્યો માટીનો અદાર;
 ખાંડણીયામાં મોભી ખાંડીયોરે, તમારી મરણ પ્રમાણે મહારાજરે. શા.
 રાણાજીએ હઠ કરી, વળી મીરાં કારણ કાજ;
 ઝેરના પાલા રાણે મોકલ્યારે, વહાલો ઝેરના બરણહારરે. સા. ૪
 મંજેવ ફરે કારણે, વહાલે ચક્ર ધરીયું હાથ;
 સુધનવાને કારણેરે, તમે તેલમાં થયાછો તતકાળરે. શા. ૫
 શીખીરાગની માટી જામે, તોલાં રાણી ખલી કર્યાં શરીર;
 ધર્મ ફેરે કારણેરે, તમે કાલવા કારણ મહારાજરે. શા. ૬
 ગજને વહાલે ઉગારીયો, વળી સુદામાની ભાગી ભુખ;
 દોહલી વેળાના મારા વાલમારે, તમે લકતોને આપ્યું ઘણું સુખરે. શા.
 પાંડવની પ્રતિજ્ઞા પાળી, વળી દુપતીનાં પુર્યાં ચીર;
 નરસી મહેતાની હુંડી સ્વીકારજરે, તમે સુભદ્રાખાતના વીરરે. શા. ૮
 સાહાત્રથુસો તીરથવાસીને, વળી રૂપીયા છે છ સાત;
 વહેલા પધારજો દ્વારકારે, એને ગોમતી નાલ્યાની ધણી ખાંતરે. સા. ૯
 તીરથવાસી સહિ ચાલીયા, વળી આગ્યા નગરની માંભ;
 આ શહેરમાં એવું કાણુ છેરે, જેનું શામળથા શેઠ એવું નામરે. શા. ૧૦
 સાહાત્રથુસો ખાલડાં, વળી નાગર ભુનાગઢ મોજર;
 નાતમાં નથી મારે તુતરે, મને નાતે દીધોછે તીરસ્કારરે. શા. ૧૧

રહેવા નથી ઝુંપડી વળી, જમવા નથી જુવાર;
 બેટા બેટી વળીવીયારે, મેં તો વળાવી ધર ફેરી નારરે. શા. ૧૨
 અથ માઈ ગોપીચંદન ને, તુલસી હેમનો હાર;
 સાચુ નાણું મારે શામળારે, મારે દોલત ઝાંઝ ને પખાજરે. શા. ૧૩
 શેઠ તો દારકાપુરી વસે, શામળશા જેનું નામ;
 હુંડી શીઘરે શામળારે, મોહન પછે કરજે ખીજું કામરે. શા. ૧૪
 હું નથી મોટો લાખુપતી, નથી શેઠ શાહુકાર;
 નરસીમહેતાની વીનતીરે, હું તો નાગરમાં છું કંગાલરે. શા. ૧૫
 નથી બ્રાહ્મણ નથી વાણીયા, નથી ચારણ નથી ભાટ;
 લોક કરેછે ઠેકડીરે, નથી સામળશા શેઠ એવું નામરે. શા. ૧૬
 ધુતારે ધુતવીલા કરી, અમને કહેતું હતું બધું નામ;
 ઠગારે કરી ઠેકડીરે, અમારાં પુર્વ જનમનાં પાપરે. શા. ૧૭
 તીરથવાસી સહિ ચાલીયા, વળી આવ્યા નગરની બહાર;
 વેશ લીધો વાલે વણીકનોરે, માઈ શામળશા શેઠ એવું નામરે. શા. ૧૮
 કાને કુંડળ ઝળહળે વળી, તેના તેજનો નહીં પાર;
 બાંહે બાળુઅંધ બેરખારે, હરી હૈયેછે હેમનો હારરે. શા. ૧૯
 હુંડી આપો હાથમાં, વળી આપું પુરા દામ;
 રૂપીયા આપું રોકડારે, માઈ શામળશા શેઠ એવું નામરે. શા. ૨૦
 હુંડી સ્વીકારી વહાલે શામળે, વળી અરજે કીધાં કામ;
 મહેતાજી વળી લખજોરે, મુજ વાણોતર સરખુ કાજરે. શા. ૨૧
 હુંડી હાથે હાથ આપી, વાલે પુરી હૈયાની હામ;
 નરસીમહેતાનો સ્વામી શામળારે, વાલે નવખંડમાં રાખ્યું નામરે શા. ૨૨

શ્લોક.

કુમાર વાસે, કુલહીન સેવા, કુમોજન કોધમુખી ચ બાર્યા ॥
 પુત્ર મુખો વિધવાશ્વ કન્યા વિનામીના પદ દહંતી કાયમ ॥ ૧ ॥

આં પુસ્તક છપાવવામાં મદદ કરનાર અને સહાયતા આપનાર મારા પ્રેમી ભક્તોના નામની યાદી નીચે પ્રમાણે:—
 રૂપીઆ નામ.

- ૪૦ શેઠ હરગોવિંદ વનમાળી મુ. મીઠા તથા વડોદરા.
 ૧૦ મહંતશ્રી મહાદેવપુરીજી રામપુરીજી મુ. ખારા અખાડો
 ૫ પંડ્યા હીરાલાલ ત્રીભોવન મુ. મીઠા
 ૫ જોશી ભોજાનાથ દયશંકર મુ. વડનગર.
 ૨ પટેલ ગોપાળદાસ શીવરામ મુ. વડોદરા.
 ૨ પટેલ ચેલદાસ માધવજી મુ. મીઠા.
 ૨ ચૌ. ગમાનસીંહ દલસીંહ મુ. ખારા.
 ૨ ચૌ. બેચરભાઈ શંભજી મુ. ખારા.
 ૨ દરજી મુળચંદ રણછોડ મુ. ધીણોજ.
 ૨ દરજી બાવા લલુ મુ. કંથરાવી
 ૨ મગન ત્રીકમ મુ. કંથરાવી.
 ૨ પા. પુંજદાસ વરજદાસ મુ. દેવીપુરા.
 ૨ પા. પ્રભુદાસ રામચંદ મુ. દેવીપુરા.
 ૨ પા. ચતુરદાસ ઇજાદાસ મુ. દેવીપુરા.
 ૨ પા. ઇશ્વરદાસ ભુદરદાસ મુ. દેવીપુરા.

એજ ૨ તરફથી સહાયતા.

- ૨ દવે જુહાપુ અંજારામ મુ. મીઠા.
 ૨ પંડ્યા મણીલાલ જોશીરામ મુ. મીઠા.
 ૨ પંડ્યા અમરતલાલ રાજરામ મુ. મીઠા
 ૧ પા. શંભુદાસ બાલકૃષ્ણદાસ મુ. મીઠા.
 ૨ શેઠ પરસોતમ મગન મુ. મીઠા.

- ૧ પા. રામજીદાસ વનાદાસ મુ. મીઠા
- ૧ પા. જગન ભવાનદાસ મુ. મીઠા.
- ૪ સાધુ કમરદાસ હરજનદાસ મુ. મીઠા.
- ૧ પા. ધશ્વરદાસ માનદાસ મુ. મીઠા
- ૧ સુતાર હીરાલાલ પાનાચંદ મુ. મીઠા.
- ૧ સુતાર માનચંદ જીવરામ મુ. મીઠા.
- ૧ પા. ભુદર શવજીદાસ મુ. મીઠા.
- ૨ પંડયા દલસુખરામ મગનલાલ મુ. મીઠા.
- ૧ પંડયા જગન વનખાળી મુ. મીઠા.
- ૧ રખારી ખોડા પુન મુ. મીઠા.
- ૧ લવાર અંખારામ કેવળ મુ. મીઠા
- ૧ લવાર બજુભાઈ પરસોત્તમ મુ. મીઠા
- ૧ લવાર મગન હરીભાઈ મુ. મીઠા.
- ૧ પા. અંખાલાલ ઉમેદ મુ. દેવીપુરા.
- ૧ પા. ખેચર વીરમદાસ મુ. દેવીપુરા.
- ૧ પા. સીવીદાસ કેવળદાસ મુ. રૂપાલ.
- ૨ દવે રેવાશંકર સાંકળેશ્વર મુ. દેડે
- ૧ પા. શીવીદાસ દ્વારકાદાસ મુ. દેવીપુરા.
- ૧ પા. ચતુર શંભુદાસ મુ. દેવીપુરા.
- ૧ પા. કીશોરદાસ દલાદાસ મુ. દેવીપુરા
- ૧ પા. કીશોરદાસ જોર્જતાદાસ મુ. દેવીપુરા.
- ૧ રાત વીચા જોડા મુ. મગુના
- ૧ પંચોળી પેલાદભાઈ જીવતરામ મુ. ખેરવા
- ૧ પાઠક સોમનાથ રજુજોડ મુ. ગમનપુરા

- ૫ બ્યાસ માણેકલાલ જીવરામ મુ. વણોજ,
 ૨ પંડ્યા મણીલાલ મોતીરામ મુ. વસઇ.
 ૨ ભટ મણીલાલ પુરૂષોત્તમ મુ. પાટણ.
 ૧ પા. ચેલભાઇ માધવદાસ મુ. ગણેશપુરા
 ૨ માસ્તર પુરૂષોત્તમ કાશીરામ મુ. સાંધળ
 ૨ વૈલ ઉમેદરામ મગનલાલ મુ. દેઉ.
 ૨ શેઠ જગવાનદાસ ગંગારામ મુ. કુશુધેર
 ૨ મહંતશ્રી માધવદાસજી મંદીરમાં મુ. કુશુધેર.
 ૫ દવે લક્ષ્મીનારાયણ અંબારામ મુ. મીઠા.
 ૫ શેઠ સોમચંદ કમચુભાઈ મુ. વણોજ વાયા માંડેળ
 ૨ તરવાડી મોહનલાલ હરગોવન મુ. ગમનપુરા
 ૨ ટપાલ માસ્તર જગનલાલ પુરૂષોત્તમ મુ. દેઠાવાડા
 ૧ દવે ભાઈશંકર અંબારામ મુ. મીઠા.
 ૨ દવે કુશાશંકર જ્યેષ્ઠ મુ. નદાસ.
 ૨ તરવાડી હરીલાલ લખમીરામ મુ. પાલજ.
 ૨ દવે દયાશંકર લખરામ મુ. મેમણા.
 ૧ દવે આતમારામ માધવરામ મુ. દેઉ.
 ૧ પટેલ ચેલદાસ માધવદાસ મુ. ગણેશપુરા
 ૫ રા. રા. શેઠ પ્રાગજી સુરજી મુ. મુંબઈ બંદર.
 ૫ રા. રા. શેઠ ચત્રજી મોરારજી મુ. મુંબઈ બંદર.
 ૫ રા. રા. રા. શેઠ રમણલાલ કેશવલાલ મુ. રંગશાળા મુ. પેટલાદ
 ૫ રા. રા. શેઠ પ્રભુદાસ સુરચંદભાઈ મુ. ખેરવા.
 ૨ પંડ્યા મણીલાલ દેવરામ મુ. મેઠા.
 ૨ પંડ્યા નારાયણ અમથારામ મુ. મહેસાણા.

(૭૧)

આ શ્રી અગ્નિકા વિજય નવિન સલોખા સાથે જાવામાટે
જે મારા પ્રેમી ભક્તોયે મને ધણા હેતથી મદદ કરી છે તે ધણી
હીમ્મત આપી આવા કાર્યમાં જે સહાયતા આપી છે તેમનો આ
સ્થળે મારો ધણો આશીરવાદ છે તે માતાજી તેમના રાજગાર
ધંધો તે આયુષ્યનો વધારો કરે. બોલો અંગે માતકી જે. અંખાજી
જીર્ણોધારમાં મદદ કરવા માટે આ નામોની ખાસ વીખ્યાતી
આપેલી છે.

જાહેર ખબર.

આ ચોપડીની અંદર મહુ આનંદકારી અંખાજીના ગરખા
અને રૂક્મણી હરજીનો સલોખો તે વરસના કુંડળીયા અને દેશી
ગઝલોથી ભરપુર ખનાવવામાં આવી છે અને પખાજમાં ગાવાની
મરખીયો પણ દાખલ કરી છે એજંટ ઉપર પત્ર લખવાથી મોઢા
લગ્નમાં આવશે. સીલીકમાં ચોપડીઓ એજંટને સોંપવામાં આવી
છે. મંગાવનારે લખવું જેથી તાઠીદેમોઢલગ્નમાં આવશે મંગાવનારે
પોતાનું સીરનામું ચોક્કસ લખવું જેથી ભુલ થાય નહીં. મોઢલેલી
ચોપડી પાછી લેવામાં આવશે નહીં. કોમત રૂ. ૦-૪-૦ દપાલ
ખર્ચ ભુદુ પડશે.

મેનેજર દેવીભક્ત.

દેવે ગંગાશંકર અંબારામ

મુ. મીઠા, પોસ્ટ ખલોલ.

તા. મહેસાણા

૨. કુંભારવાસનેડે રાજમાર્ગ

અમારે સીરનામું

એજંટ.

દેવે જયકૃષ્ણ અંબારામ

મુ. મીઠા પોસ્ટ ખલોલ

તાબે મહેસાણા

૩. કણખીના માઠમાં.

(૭૨)

શ્રી અંબીકા વિજય નવિન.

જાહેર ખખર.

સનાતની ધર્મચ્યુસ્ત બાઈઓને વિનંતી કે, સર્વે શ્રીમંત સેદ્ગુસ્ત્રોને આ વિમ્લસિ પત્રથી ખખર આપું છું કે, કડી પ્રાન્ત તાલુકે મહેસાણાથી પશ્ચિમે પાંચ ગાઉ ઉપર દેવીપુરા નામે ગામ છે, તેની પુર્વ તરફ તળાવ છે; તેના ઉપર પ્રાચીન શ્રીઅંબાજીનું પ્રસિદ્ધ સ્થાન છે, તે ધણું પ્રાચીન હોવાથી ધણું જીર્ણ બની ગયું છે. ને ત્યાં અહરનિશ આવનાર દેવી ભકતોને બહુજ રહેવા કે વિશ્રાન્તી લેવાની અડચણ પડે છે, તેથી ત્યાં તદ્દન નવુંજ તમામ સગવડવાળું ધર્મશાળા સાથે મજબુત કામ કરવા અમારો વિચાર શ્રીજીની કૃપાથી થયેલો છે તો તેમાં રકમ રોકવાની જરૂર છે, તો તે રકમ શ્રી જગદંબાના પરમપ્રેમી ભકતોની મદદથી તથા શ્રીમંતોના આશ્રયથી કામ કરવું છે તો સર્વે દેશી બાઈઓને મારી વિનંતિ એટલીજ છે કે આપને જે બુદ્ધી શ્રીજીએ આપેલી હોય તે બુદ્ધિએ કરી શ્રી જગદંબાના સ્થાન સમંધી આ કામમાં કાંઈ પણ દ્રવ્ય અર્પણ કરવું તે તમારી ફરજ છે. આ સ્થાન ધણુંજ ચત્કારીક તથા ધણા ભકતોના કામકાર્ય થયેલાં છે, તે વાત અનુભવસીદ્ધ છે અને તે સમંધી ધણા દાખલા અમે જોએલા છે, તો આપનાથી જે મદદ બને તે શ્રીજીને અર્પણ કરી પ્રાર્થના કરવી. અમારા તરફથી શ્રી અંબિકા વિજય નવિન તૈયાર છે.

કિંમત ૦-૪-૦

સુ. દેવીપુરા.

દેવી ભક્ત મેનેજર,

વતન મીઠા પોસ્ટ મલોલ.

હવે ગંગાશંકર અંબારામ.

(તાંબાનો લોહડીને કાઢતો વધાર) એ રાગ.
દીવમાં દીવેલ ખુટ્યું, કવે કેટલી વાર.

મુરખા મનમાં વીચાર. ૧

તું જાણે હું જાણવાળો, પુત્ર ને પરીવાર;
બોમ્બોલાની બાવી જાણે, જમડા કેરી ધાડ.

મુરખા મનમાં વીચાર. ૨

તું જાણે હું સુરો થઇને, બધું તલવાર;
મથા ઉપર મરણ બમે, દોષી રહ્યો કાળ.

મુરખા મનમાં વીચાર. ૩

બુવાનીતું લટકું, જોખન ફહાડા ચાર;
માથામાં મસ્તાન થઇને, છોગાં મેલે ચાર.

મુરખા મનમાં વીચાર. ૪

ઉચાં મંદીર માળીયાં, જાખોનો નહીં પાર;
દરેકમાંથી પ્રાણ છાંડ્યા, કાઢે ધરની ખાર,

મુરખા મનમાં વીચાર. ૫

લીલા વાંસની પાલખી, શ્રીફળ બાખ્યા ચાર;
દર્શવતી તાણી બાખ્યો, ઉચકનારા ચાર.

મુરખા મનમાં વીચાર. ૬

સમજાને ચીતા ખડકી, જાતી ઉપર બાર.
સોના જેવી દેહ તારી, બાળા કરશે ખાખ,

મુરખા મનમાં વીચાર. ૭

એવું જાણી ચેતી લેજો, ફહાડા છે બે ચાર,
ચીતાસમવું સમરણ કરો, ઉતારે ભવપાર;

મુરખા મનમાં વીચાર. ૮

બાહેર ખર્ચ.

સનાતની ધર્મગુરુ બાહ્યોને વિનંતી કે, સર્વે શ્રીમંત સદગ્રહસ્થોને આ વિનંતિ પત્રથી ખાતર આપું છું કે હાલ પ્રાંત તાલુકે મહેસાણાથી પશ્ચિમે પાંચ માઈલ પર કેવીપુરા નામે ગામ છે તેની પુર્વ તરફ તળાવ છે તેના કિનારે પ્રાચીન શ્રી અંબાજી માતાજીનું પ્રસિદ્ધ સ્થાન છે તે બહુ પ્રાચીન હોવાથી બહુ જ જૂનું બની ગયું છે. તે ત્યાં અહરનીશ આવનાર દેવીમકતોને મહુજ રહેવા કે વિશ્રાન્તી લેવાની અવસર પડે છે તેથી ત્યાં તલન નવુજ તમામ સમવડવાળું, ધર્મશાસ્ત્રસાથે અભ્યુત્કામ કરવા અંગીરો વિચાર શ્રીજીની કૃપાથી થયેલો છે. તેમાં રકમ રોકવાની જરૂર છે તો તે રકમ શ્રીજીમહાના પરમશ્રી બકતોની મદદથી તથા શ્રીમંતોના આશ્રયથી કામ કરવું છે તો સર્વે દેવી બકતોને મારી વિનંતિ એટલીજ છે કે આપને જે ભુદ્ધી શ્રીજીએ આપેલી હોય તે ભુદ્ધીએ કરી શ્રીજીમહાના રચન સંબંધી અ. કામમાં કાંઈ પણ વ્યય અર્પણ કરવું તે તમારી દરજ્જા છે આ સ્થાન બહુજ ચમત્કારી તથા બધા બકતોના કામ કાર્ય થયેલાં છે તે વાત અનુભવશીલ છે અને તે સંબંધી બધા દાખલા અમે જોએલા છે તો આપનાથી જે મદદ અને તે શ્રીજીને અર્પણ કરી પ્રાર્થના કરવી. અમારા તરફથી શ્રી અંબીકા વિજય નવીન તૈયાર છે.

કીંમત ૦-૪-૦

દેવી બકત

હવે ગંગાસાંકર અંબાશમ મુ. કેવીપુરા,

વતન મીઠા

પોસ્ટ બલોલી ઉત્તર ગુજરાત.

